

ประชาชาติ

THE NATION

ปีที่ ๖

ฉบับที่ ๒๔๑๔

วันจันทร์ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๑

ราคา ๕ สตางค์

ว่าจะยกฟ้องคดีหญิงเริง

รัสเซีย จะรับญีปุ่นนั้น ไม่เป็น ความจริง

ตื่นตื่นเพราะข่าวหนึ่งสื่อพิมพ์

โซเวียตเคยไปตงค่ายที่จวงคูปองแห่ง

พิพาทนี้มาก่อนแต่ญีปุ่น ไม่เคยวางกระไร

โตเรน ๒๓ กรกฎาคม - เมื่อ กี่วันมานี้ ราวกับสงครามระหว่าง
กติกวังก์ ตาณะ การณ์ ทาง พรหมแดน โซเวียต-ญีปุ่นจะระเบิดขึ้นมา มัน
โซเวียต-แมนจูเรีย อันเป็นที่ซึ่งเหตุ ความการที่ทราบข่าว เป็นอย่างดี ใคร
พิพาท ได้เป็นไป อย่าง รุนแรง เมื่อไม่ (มีต่อหน้า ๒)

มหาชนซึ่งพากันไปฟังการพิจารณาคดี ม.จ. หญิงเริงจิตต์ ณ ศาล
จังหวัดนครราชสีมาจนสิ้นหลามออกมาออกห้องพิจารณาคดี

เหตุ ผลพอจะให้เชื่อได้ว่าจวงคูปองกษัตริย์

จวงคูปองเป็นเหตุอันก่อให้เกิดเหตุกวางบุง

การ พิจารณาคดี ท่าน หญิงเริงจิตต์แจรงได้สิ้นสุดลง ภายใน
เวลา ๒๐ วัน จนกระทั่งศาลนัดตัดสิน ภายใน เวลา หลัง จาก การ
สืบพยานเพียง ๒ วัน นับว่าเป็นเวลาอันรวดเร็วมาก เสียงของ
มหาชนที่ไปนั่ง ฟังการ พิจารณาคดีนี้ ณ ศาลจังหวัดนครราชสีมา
ความเห็นร่วมพร้อมกันว่าศาลจะตัดสินยก ฟ้องของ โจทก์และ
ปล่อยตัวท่าน หญิงเริง จิตต์แจรงจำเลยพ้นข้อหาไป.

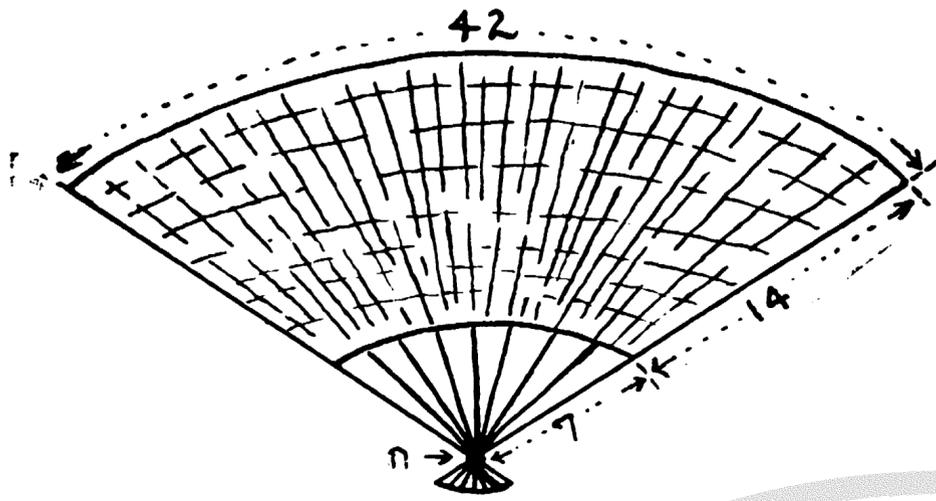
จำเลยนั้น

- หน้า ๒ ข่าวโทรเลข
- ปริศนาใหม่ที่ ๕
- .. ๓ คำพยานคดีท่านหญิงเริงจิตต์
- .. ๕ ประโยชน์ของชาติ

คดีจำเลยได้ รมอยู่ แต่ว่าเป็น
ผู้ยิง ม.จ. กิติสุริโย ภาคจริง แต่
เป็นการยิงเพื่อมองกันชีวิตและเกียรติ
ยศของจำเลย เพราะผู้ชายได้ปดุก
ปด้าและเร่เรียงว่าจะทำร้าย บัญหา
จึงมีอยู่ เพียงว่าจำเลยได้ทำไปโดยสม
ควรหรือไม่เท่านั้น ไม่มีพยานซาก
(มีต่อหน้า ๒)

พระยาศิริวัช
บรรณารักษ์
กบว.๒ ขุนวิ
โมลสรกิจหัว
หน้ากองช่าง
ออกตรวจ-
ตลาด เดือน
ราช.ที่หน้า
ศาลแขวงจ.ว.
พระนครใต้

ปฤษฎางค์

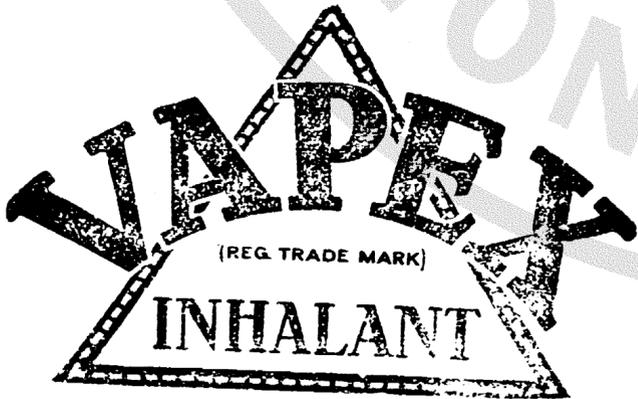
พัดเล่มหนึ่งมีด้ามยาว ๘ เซนติเมตร ด้านข้างที่หุ้ม กระดาษยาว ๑๕ เซนติเมตร กับขอบบนยาว ๔๒ เซนติเมตร ใช้ในรูปซึ่งสมมติว่าเป็นวงกลม จกจุดศูนย์กลาง "ก" ที่ด้านบน ให้หาเนื้อที่ ของกระดาษที่หุ้มพัดว่าเป็นเท่าไร.

กติกา

- (๑) ต้องส่งคำตอบถึงบรรณาธิการภายในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๑
- (๒) คำตัดสินของบรรณาธิการเป็นเด็ดขาด.
- (๓) ผู้ที่ตอบถูกต้องที่สุดจะได้รับหนังสือพิมพ์พระราชกิจจานุเบกษา

โรคหวัดที่อาจจะจับเป็น
แก้ท่านได้ทุกเมื่อ
จงใช้

วาเป็กซ์

"หยุดเดี๋ยวลงบนผ้าเช็ดหน้า"

ห้างบอเนียว จ.ก. เอเยนต์

ญี่ปุ่น-รัสเซีย (ต่อจากหน้า ๑)

แจ้งว่า วิกฤตการณ์เกิดจากความหวาดหวั่นโดยทั่วไปที่ในมาจจุบันระบอบอยู่ทางแถบพรมแดน ยิ่งเสียดายว่าเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในรัฐประชนแท้จริงกล่าวกันว่า ในระหว่าง ๒-๓ ปีที่แล้วมา กองทหารแห่งกองทัพบกโซเวียตบางกอง ทาง พรมแดน ไคเค็ดอน กระบวมไปตั้งค่าย อยู่ในแถบภูเขาจากคองเพงอยู่เต็มอเมอถึงฤดูร้อนที่สุด ในคราวก่อน ๆ ญี่ปุ่น มิได้ เคย เข้า รัศมี ขวาง การ กระทำแต่อย่างใด เพราะถือว่า บรรดา ตั้ มนำ ชน และ ทางพรมแดนไม่ เหมาะแก่การ คุ้มกันถ้าเผินเคยถึง อย่างไรก็ตามการทหารโซเวียตเข้ายึดภูมิ ประเทศ ไคเค็ดอน พรมแดน ไคยัง ให้ เกิด ความ คืบ เค้น ชน ใน-แมน จูกัว เป็น อัน มาก ในเมื่อ ค้างเห็นท่าที่ ของ โซเวียต ที่ แสดง คอศักจัน-ญี่ปุ่น และเพราะมีข่าวของทหารโซเวียตกำลัง ก่อสร้างบรรดาที่มั่นในบริเวณดินแดน ทัยคโด อันมีความคืบคืบ ยัง ใ้ รับ กัดถึง กระตุ่น จาก ข่าวคลาดเคลื่อนที่พิมพ์ ในหนังสือพิมพ์บางฉบับอีกด้วย กระนั้นก็ตามเป็นที่ปรากฏว่า ทางการญี่ปุ่น เราพร้อมใจอยาก ให้ ความ ตั้ง เครียด ทวี ชน โดยอาศัยกำลังทหาร แม้ว การ บางแห่ง ในญี่ปุ่น ต่าง ก็ การ กระทำ อย่าง ชิง ชิง ของ โซเวียตรัสเซีย ทาง ความพรมแดนเดิมของการตั้งทางซึ่งตั้งใจจะป้องกันมิให้ ญี่ปุ่น ส่ง ทหาร จากแมนจูกัวไปยังจีนก็ได้. ทางการทหารญี่ปุ่น จึงไม่ยอมคืบไปด้วยอย่างผิด ๆ และเพียง แต่รวบรวม กองทหารญี่ปุ่น ในแมนจูกัวและในเกาหลีเตรียมไว้ สำหรับ เหตุการณ์ จริง จัง เท่านั้น. (ทรานส์ไอซัน)

จะยกฟ้องทนายหญิง (ต่อจากหน้า ๑)

ใครที่ใจทกสามารถนำสืบหักล้างข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ตายได้ปลุกปล้ำและขู่เรี่ยจำเลยแม้แต่ปากเดียว ครงกัน

ข้าม เมื่อความจริงปรากฏว่าในขณะเกิดเหตุ เป็นเวลาครึ่งคืน สถานที่เกิดเหตุเป็นที่เปลี่ยวค้งอยู่กลางป่ากลางดง และจำเลยก็เป้นเพศ อ่อน เอนั้น เหตุผล จึงพอจะพอได้ว่าจำเลยได้กระทำเพื่อป้องกันตัวจริง ๆ. อัยการพยายามจะ ดับ ให้ เห็น ว่าท่านหญิงจำเลยเป็นหนี้สินท่านชายผู้ตาย แต่ก็ไม่ปรากฏ หลักฐานอันแน่นอน จำเลยได้ปฏิเสธในเรื่องหนี้สินและถกมียืนยันว่าเป็นผู้ปกครองผู้ตายและเป็นผู้ปกครองเชษฐาของผู้ตายอีกด้วย ถ้าหากอย่างอื่นไม่ปรากฏ ตามที่จำเลยเคยรับสั่งกับพยานโจทก์คนหนึ่งว่า จำเลยกับผู้ตายมีเรื่องระหองระแหงกันมาก่อนนั้น ไม่มีการชักพอกให้กระจางว่า ระหองระแหงอะไร.

เมื่อเสร็จการสืบพยานแล้วทนายจำเลยขอแถลง มีคดีด้านอื่นด้วย ปากเปล่าให้เสร็จสิ้นไปในวันนี้ ส่วนอัยการต้องการแถลงเป็นตายดักชนอีก ขร คาดว่า การ แถลง มีคดีด้านอื่น นั้น มีความ ประสงค์ เพื่อเป็น คำ แนะนำ ทาง ใน ทาง วินิจฉัย คดี ให้แก่ ศาล แต่คดีเท่าที่ได้ฟังคำ พยาน มาแล้ว ศาลก็วินิจฉัยได้โดยไม่ต้องฟังคำแนะนำเลย ในที่สุด จึงได้ตัดสินแถลงด้วยกันทั้งสองฝ่าย.

ในบรรดาผู้ไปฟัง การสืบพยานคดีนี้ มีบุคคลที่ควรเสนอชื่อ คือ พระยาเทพวิฑูร นักกฎหมายดีชื่อแห่งสำนักงานเทพศรัทวิฑูร ซึ่งเดินทางขึ้นไปนครราชสีมาพร้อมกับทนายจำเลย ม.จ.ไปรมากรวอรณ ผู้ร่วมประกันองค์ท่านหญิงเรัจจิตต์จำเลย ม.จ.ไปรมากร ว พระยาเทพวิฑูร พระยาศรีวิฑูรจางา หลวงประจวบ นิตสารสารเดินทางออกจาก นครราชสีมาในวันเสาร์ ดำเนินทางจากรถโดยสารที่สถานีแห่งคอย.

พระราชชาติสำหรับประชาชน
ประชาชนควรอ่านพระราชชาติ

ท่านหญิงว่าท่านชายจะจุดเข้าบ้านขึ้นใจ

หากไม่ยินยอมก็คงจะฆ่าเสียจึงยิงเอา ท้าวชายเคยแค้นกริ้วว่ารักฉันชั่ว

เราขอเสนอข่าวเรื่องการพิหารณาคดี ม.จ. หญิงเวียงจันทน์ แจรง
ค่อจากที่เราได้เสนอไว้แล้ว อนึ่ง โดยที่การคิดค่อทางโทรเลข
ระหว่างเจ้าหน้าที่ข่าวซึ่งส่งไปทางนครราชสีมา กับทางนี้ไม่เรียบร้อย
พอ การเสนอข่าวของเราจึงมีการคลาดเคลื่อนไปบ้าง เช่น ข้อ
ความที่ว่าท่านหญิงได้ ยื่นขึ้นแถลงการแก้ ข้อหา ค่อศาลในการ พิ-
หารณาวินแรกนั้น หาเป็นความจริงไม่ ...

การสืบพยานวันแรก ค่อจากที่เสนอไว้

นางเกษม สมบัติทอง อายุ ๔๒ ปี
คนครัว ขาพิการ ของท่านหญิง เป็น
พยาน ปากสุดท้าย ที่ให้การในวันนั้น
พยานให้การ ว่า ในคืนวันเกิดเหตุ
เวลาดาว ๓ นาฬิกาเศษ ได้ยินเสียง
ท่านหญิงร้องไห้ ร้องไห้ดังใจดี แต่
หาประต้ออกไม่ได้ เพราะความที่ตก
ใจ ทั้งในห้องก็ไม่ได้จุดไฟ ค่อหา
ประต้ออกอยู่ ราว ครึ่งชั่วโมงจึงออก
ได้ เมื่อได้ยินเสียง ร้องไห้ ร้องไห้
ได้ยินเสียงดังดังแล้วร้องอีก พยาน
ออกจากห้อง เห็น ท่านหญิง กำลัง
ประคอง ท่านชายอยู่ ได้ยินเสียง
หายใจดัง ครืด ๆ ไม่ทราบ ว่า เป็น
อะไร ท่านหญิงรับสั่งให้หาขาคมน
และพินเสน บุญเหลือไปหยิบมาให้
พยานได้หยิบพินเสนถวาย ท่านหญิง
รับสั่งให้เอาพินเสนทาบที่นาคีท่านชาย
เวลาดนั้นพระเศียรท่านชาย วางอยู่บน
พินเสน ท่านหญิงรับสั่งให้รับ
ม้ามารับช่วยทำการผายปอด รถม้า
รับช่วยผายปอด และเอาพินเสน
ให้ถม พยานรู้สึกใจ ค่อไม่สบาย
ต้องแอบไปนั่งร้องไห้ข้างห้องบรรทม.

ในเวลาที่ยังหาทางออกจากห้อง
นอนไม่ได้นั้น ได้ยินเสียงดังเหมือน
ประทัดแตกในกระป๋องครอบ แต่ไม่
ทราบว่าเป็นเสียง อะไร และไม่
ทราบ ว่าใคร เป็น คน ทำ ใน คืน
นั้นก็ยังไม่ ทราบ ว่าใคร ยิง ท่าน ชาย
วันหลังจึงได้ทราบว่า ท่าน หญิง ยิง

เพราะท่านชายปลดปล้ำ ไม่ทราบ
ว่าปลดปล้ำทำอะไรกัน ในตอนกลาง
คืนก็ไม่มีใครพบให้ พังเลย บาดแผล
ที่ท่านชายถูกยิงก็ไม่มีเห็น.

คอบใจทก. พยานเคยอยู่กับ
ท่านหญิง ครั้งหนึ่ง และทอดตา มากอง
เทพา เพิ่งจะมาอยู่ กับท่านหญิงอีกใน
กลางคืน ๖ วัน ครั้งหลังนั้นท่าน
ชาย ทรงมาอยู่ กับท่านหญิงก่อนแล้ว
ท่านชายเดิน รวม กับ ท่าน หญิงเป็น
นิก. (มีค่อหน้า ๖)

เล็กรายส่งขลวยิ่งค่อ เจ้าพนักงานตรวจ ผลที่สุดค่อนขอเพราะถูกบัพเจ้าพนักงาน

เมื่อ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๔๗๓
เวลา กลางคืน ๘.๓๐. คิด สิบห้า
พร้อมด้วย เจ้าพนักงาน ค่าวจกหลาย
นายได้ ออกทำการจับนายเพิ่ม นิก
โทษฐานฆ่านายแดง คายที่บ้าน อังพา
ตำบลวังพา อำเภอหาดใหญ่ จัง-
หวัดสงขลา ซึ่งทางการ ประการค่อ
จับตัวนายเพิ่มได้ หอม หมออยู่ ขณะ
ที่เกิดเหตุ ความวันและเวลาดังกล่าว
แล้ว เจ้าพนักงานค่าวจกได้พบตัว
คนร้ายพร้อมด้วยสมัครพรรค พวก
ที่บริเวณ หมู่บ้าน ทั้งค่อเอา ค่ำ บด
ทั้งค่อเอา อำเภอหาดใหญ่ จึงเกิด
การค่อสู้กันขึ้น ค่าง ฝ่ายค่างยิงได้
คอบคั่นคนละหลายคน ที่สุดฝ่ายคน
ร้ายเป็นฝ่ายปราชัย ได้พากันหลบ

ฟ้องหวังใช้ตัวแพ่งหน้าทีในทางทุจริต บังคับให้ค่อที่ถูดจับให้เงินและรับ คื่อ

อัยการ ได้ยื่น โจทก์ยื่น ฟ้อง
นายยอน พงษ์ นาย ค่าวจก สุรายา ผื่น
ประจำกองปราบ ปราบ กรม สรรพ-
สามัคคี พดศกการรักษารณ ปราบประ-
เดรัญ พดศกการรักษารณ เสงี่ยมค่อของ
และ นายเสวย เก่นจันทร์ ราช อู-
สามัญ เป็นจำเลยค่อศาลอาญา
กล่าวหา สมคบกันใช้ตำแหน่งหน้า
ทีในทางทุจริตฉ้อฉลบน พกอาจร
เป็นในถนนหลวง ทำให้เสื่อมเสีย
อิดสระภาพ.

ความฟ้อง ของ โจทก์กล่าวหาว่า
เมื่อวันที่ ๓๓ กรกฎาคม ค.ศ. นี้ จำเลย
ไปตรวจนำสุราที่ร้านนายเม็ง แซ่ม
ร้านนายสอ ร้านนายเทียนโฮ้ว ร้าน
นายเทียนรวม ๕ แห่งคาม หน้า ทวาร
การ พบนำสุราที่ร้านของค่อทั้ง ๕
มีค่อกรักค่อมากจะค่อทำการจับกุม
พร้อมด้วยก้อยแก้วค่อจก สุรา ที่ใช้แทน

เครื่องค่อของรัฐบาลอัน เปน ผิดกฎ
หมาย แต่จำเลยหาทำการจับกุม
ไม่ ค่อรับ สมคบ กันบังคับ ให้
ผู้กระทำผิดนั้นให้ ๆ เงินแก่จำเลยเพื่อ
ค่อการจับกุมคามหน้าที โดยกล่าว
ว่า ถ้าจะจับไปค่อต้องเสียค่อปรับมาก
ให้จำเลยปรับเองเสียเล็กน้อย บุค
ค่อผู้กระทำ ผิด ทั้ง ๕ ได้ยอม ให้เงิน
แก่พวกจำเลยไปค่อ นายเม็ง ให้ ๒๐
บาท นายสอให้ ๖ บาท นายเทียน
โฮ้วให้ ๑๒ บาท นายเทียนให้ ๕ บาท
รวม ๔๓ บาท อันเป็นผลประโยชน์
ที่จำเลย มีค่อจก จะ ได้ ตาม กฎ หมาย
เพื่อที่จำเลยจะเงินไม่กระทำคาม
หน้าที เพราะเห็น แก่เงิน ๔๓ บาท
อันเป็นสินบด.

ค่อมาในวันที่ ๑๔ เดือนเดียวกัน
นายยอน พงษ์ จำเลย ได้ มี บัพบรรจ
กระสุนปืนในถนนหลวงโดยมี รับอนุ-
ญาจากเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ได้
มีนพระนิคค่อค่อ ไอโคเมคิก ๓ กระ-
บอกกระสุน ๖ นิก เหตุเกิดที่ตำบล
ค่อค่อบางเขน พระนคร จึงขอให้
ศาลตั้งโทษจำเลย ค่อรับฟ้องไว้
พิจารณาค่อ.

พระเจ้ายอระงเด็ค กดับจงปาริธนัง

ตอนค่อน ๒๒ กรกฎาคม- เมื่อ
คืนวันศุกร์ เวลา ๑๑.๓๐ น. พระเจ้า
กรุง อัง กฤษได้ เสด็จ กดับ จาก การ
ประพาศกรุง ผังเศศ ถึง โด เวอร์เดอ
โดยเรือพระที่นั่งเอนช้านเครสส์.
(ทรานสไอชัน)

พระราชดำริสำหรับประชาชน
พระราชกรณียกิจอันประเสริฐ

หนีไป คงทั้ง ใจ ค่อนาย เพิ่ม ซึ่ง ถูก
กระสุนปืนของเจ้าพนักงานค่าวจก ถึง
แก่ค่อความคายนั่น ๓ กระบอกเท่านั้น
เมื่อเหตุการส่งบดง ๘.๓๐. คิด จึง ได้
ทำรายงานค่อจนถึงผู้ บังค่อหมอดศก
นี้ค่าวจกหาค่อใหญ่ๆส่งรายงาน ค่อไป
คามค่อค่อ จมกระทั้งค่อกรมการ
จังหวัด สงขลาได้ รับ ไป ทำ การ ขณะ
ศูครพิคค่อศ พรากฏว่านายเพิ่ม ถูก
กระสุนปืนที่ทรวง ออก กระสุน คัด
ผ่าซื่อหัวใจถึงแก่ค่อความคายนั่น ส่วน
ทางเจ้าพนักงานค่าวจก มีนาย สิบ ค่าวจก
ครีค่อค่อค่อค่อค่อค่อค่อค่อ โดยถูก
กระสุนปืน ที่ค่อ เอนชวาค่ค่อค่อค่อ
ไม่ค่อค่อค่อค่อค่อค่อค่อค่อค่อค่อค่อ
รักษาเพียง ๑๔-๑๕ วันทาย.

ประชาชาติ

THE NATION

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๑

ประโยชน์ของชาติ

โดย สติถิตถาวร

คำว่า ชาติ ในที่นี้ มีความมุ่งหมายเนื่องถึง
ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญ ด้วย
ซึ่งทั้ง ๔ นี้ ผู้เขียนเห็นว่า เป็นจากตรงคบหาเป็น
หลักสำคัญของประเทศ เปรียบเสมือนหนึ่ง เค้า
เรือนอันเป็นที่ทรงไว้ซึ่งเรือนคือประเทศ ฉะนั้น
เมื่อใดก็ตามถึงชาติในที่ต่อไป รอดได้โปรดเข้าใจ
ว่า ได้กล่าวถึงศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
รัฐธรรมนูญด้วย.

การงานที่จะพึงกระทำให้เป็นประโยชน์แก่
ชาตินั้น เมื่อกล่าวถึง ความดีภาพเหตุการณ์ทั่วไป
แล้ว มีสิ่งที่จะต้องทำอยู่มากมายเป็นเอกประการ
จึงรอกกล่าวแต่ ฉะเพาะสิ่งที่เป็นหลักสำคัญคือ การ
ศึกษา การเศรษฐกิจ การทหาร และการดำเนินคดี
ซึ่งทั้ง ๔ ประการนี้ เป็นประโยชน์สำคัญของประเทศ
จะขาดคบกบกพร่องเสียแต่อย่างหนึ่งมิได้ คือ

เราท่านทั้งหลายผู้ ได้เกิดมาเป็นพลเมืองของ
ประเทศ ย่อมมีเหตุการณ์ที่จำเป็นจะต้องกระทำอยู่
มากมาย ถ้าในเมื่อ คนเราไม่ พยายาม เค้าเรียน
คือปฎิบัติให้มีความรู้ เกียรติคุณในการศึกษา
และในการทำมาหาเลี้ยงคนเป็นชนชั้นชาวนา ชาติ
ความกล้าหาญในสิ่งที่ไม่ควรกลัวเสียแล้วก็ดี หรือ
ชาดการคบหาสมาคมกับคนทั้งหลาย เป็นคนไร้
ความสามัคคีเสียแล้วก็ดี ย่อมจะต้องเป็นที่หมิ่น
ต่อผู้หมิ่นของคนอกจ่าพวกหนึ่งว่า เราเป็นคนโง่
เป็นคนขลาด เป็นคนชราดกตัว และเป็นคนไร้
ความสามัคคีไม่มีพละกำลัง ได้รับความอับอาย
ขายหน้าเร่าร้างกล่าวมาแล้วนี้ ยังเป็นเหตุให้ ผู้
ที่ไร้ ศักดิ์ธรรมแก่ดั่งคนชั้นต่ำ ให้เดือดร้อนด้วย
ประการต่างๆ เมื่อทำการงานคิดคอกกับคนก็ย่อม
จะต้องเสียเปรียบเสีย ด้วยเชิงวิชา ความรู้ ในเหตุผล
ค้ประอบการทำงานนั้น ๆ

เราจึงจำเป็นจะต้องพยายามเค้าเรียนคือปฎิบัติ
ให้มีความรอบรู้ ในวิชาสามัญ และวิชาพิเศษอย่าง
ใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะได้เป็นเครื่องประดับสติปัญญา
คิดแ่ดวงหาทรัพย์อันเงินทองเก็บเอาไว้ใช้จ่ายบำรุง
ตัว และครอบครัวให้มีความร่อบน่าย ได้มีกา

ดั่งช่วยกันทำการงานและช่วยกันค่อดี บัองกัน ภัยนี้
ครายทั้งหลายที่จะมารบกวนให้เดือดร้อน เพราะ
เป็นธรรมชาติของคนที่ได้เกิดมามีชีวิตเป็นอยู่ ย่อม
จะต้องมีศัตรูมารบกวน ให้เดือด ร้อน ใน บาง ครั้ง
ซึ่งจำเป็นที่เราจะต้องคิดหา ทน ทาง บัอง กัน ค่อ ดี
ศัตรูที่จะมาประทุษร้ายคือทรัพย์สินสมบัติค่อคนร่ำ
กายและชีวิตของเราให้มีความเจริญมั่นคงค่อ ไป

ทางบัองกันภัยนี้ครายค่อกล่าวมานี้ นอกจาก
จะบัองกันด้วยวิธีหรือหาอาว อุ ไร เป็น ก่า ดัง ทำ
การค่อดี ให้เป็นที่ถกถกเกรงของพวก ศัตรู หมู ร้าย
ดั่งหนึ่งแล้ว ก็ต้องอาศัยคบเพื่อนบ้าน ไกลเรือน
เคียง ในหมู่ คณะเค็ยด้วยกันช่วย กัน เป็น ก่า ดัง ค่อ ดี
และช่วยเป็นเหตุเป็นคาบัองกันให้ อักดั่งหนึ่ง ซึ่ง

จำเป็นที่เราจะต้องทำการคิดคอกคบหาสมาคมกับเพื่อน
บ้าน ไกลเรือนเคียงกันไว้ ด้วยการแต่ง ความ เชื้อ
เพื่อช่วยเหลือทำการงาน และด้วยการถกถกถ้อย
คำอ่อนหวานดั่งมิตรสหายความเป็นมิตรภาพ ใน ระ
หว่างกันไว้จนให้เกิดมีความชอบ พอ รัก ใคร่ ดันท์
ดั่งมิตรพร้อม เพรียง เป็นอัน หนึ่ง อัน เค็ย ด้ กัน
เมื่อมีการงานดั่ง ได้เกิดเหตุอวิสัยของคณะเค็ยว่าจะ
ทำได้ ก็จะได้อาศัยซึ่งกันและกันช่วยทำการงาน
ดั่งนั้นให้เป็นผล ดั่งเร่าดั่งจะไป และได้เป็นที่อน
ใจในยามคับขัน ค่อ ดี บัองกัน ภัยนี้คราย ทั้งหลาย
ค่อกล่าวมานี้ จึงจะได้มีชีวิตเป็นอยู่ ได้โดยความ
ดีแล้วดี นี้เป็นค่ออย่าง ที่ ชี ให้เห็น ความเป็นอยู่
ในระหว่างชีวิตของคน ๆ หนึ่ง ว่ามีความจำเป็น
ค่อดี.

เมื่อ นึกถึง ในระหว่าง ความเป็นอยู่ ของ คณะ
หมู่ มากทั่วไปทั้งประเทศก็ ได้ร่วมกันอยู่เป็นกลุ่ม
ใหญ่ซึ่งเรียกว่าชาติแล้ว ก็ย่อมเห็นได้ว่า แม้
ชีวิตของชาติก็เช่นเค็ยกัน ที่จะให้มีชีวิต เป็
นอยู่ โดยความดีแล้วดีได้นั้น ก็ต้องอาศัยคน ในชาติ
ได้รับการศึกษาดี มีวิชาความรู้ ใน ทางคิด ธรรม
จรรยาและในการทำมาหากิน มีการอดสูหากรรม
ทาน ธิชกรรม และกัธกรรมเป็นต้น คำเน้นการ
เศรษฐกิจคิดแ่ดวงหาเงินทองไว้ ใช้จ่าย บำรุง ให้
ชาติมีกำลังทำการงานก้าวหน้า ธิไปหาความเจริญ
หากชาติของเราไม่มีการ ทำมาหากินนี้ค่อ คับ แคม
ในการอาชีพขาดแคลนด้วยการเงินทองเสียแล้วนอก
จากจะได้รับความอับอายขายหน้ากับชาติอื่นเร่าว่า
เป็นชาติ ค้อยากจน ก็ถึงขั้นว่า เป็นการ บันถอน

ดมรรถภาพในชาติของเราให้เสื่อมเสียไป เพราะ
เหตุว่า เมื่อไม่มีเงินทองจะใช้จ่ายบำรุงแล้ว ชาติ
ก็ย่อมจะต้องตกต่ำดั่งลง เมื่อชาติมีกำลังไม่มั่ง
คั่ง ก็ย่อมไม่เป็นที่อนใจ ในเมื่อจะคิดทำการงาน
ค่อคนทำการค่อดี บัองกันชาติก็ค่อศัตรูที่จะเกิดขึ้น
แก่ชาติ.

ธรรมชาติคนที่มีชีวิตเป็นอยู่ ย่อมมีศัตรูมารบ
กวนให้เดือดร้อนในบางครั้ง ฉนั้นใด แม้ความเป็น
อยู่ ของคนหมู่ มากทั้งกลุ่มใหญ่ซึ่งรวมกันเรียกว่า
ชาติ ก็ย่อมจะต้องมีชาติศัตรูมารบกวนให้เดือด
ร้อนหรือถึงกับ ความ พิณาคล่่มจาม ในบางครั้ง ฉน
นั้น จึงต้องคิด หาทางบัองกัน ค่อ ดี ชาติศัตรู
จะเกิดขึ้นแก่ชาติทั้งศัตรูภายนอกและภายใน ด้วย
เตรียม อาวุธและ ทหาร ไว้เป็น ก่า ดัง ค่อ ดี บัองกัน
ชาติจึงจำเป็นจะต้องบำรุงเศรษฐกิจคิดหา รายได้ให้
มีเงินทองไว้เป็นทุนค่อสำรองไว้จ่ายช้อหา อาวุธยุทธ
ภัณฑ์บำรุงการทหารของชาติไว้ให้มั่งคั่งเข้มแข็ง
มั่นคง เตรียมพร้อมที่จะบัองกันค่อดี ชาติศัตรู
ทั้งภายในและภายนอกให้พ่ายแพ้ไป และการบัอง
กันค่อดี ชาติศัตรูของชาติค่อกล่าวมานี้ นอก
จากจะได้อาศัยกำลังอาวุธและกำลังทหาร ของชาติ
โดยตรงแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องอาศัยกำลังของ
คนทั้งกลุ่มใหญ่ที่อยู่ ในประเทศเค็ยกัน หรือ
เพื่อนค่างประเทศที่อยู่ ไกลเค็ย ช่วยเป็น ก่า ดัง ทำ
การค่อดี และช่วยเป็นเหตุเป็นคาบัองกันให้ อักดั่ง
หนึ่ง ชาติจึงจะมีกำลังเข้มแข็งมั่นคงให้เป็น
ที่ศรัทธามแก่พวกชาติศัตรูหมู ร้ายทั่วไป.

แต่การที่จะให้คนในชาติ ทั้งกลุ่ม ใหญ่พร้อม
พร้อม เป็นอัน หนึ่งอัน เค็ยกัน เราช่วย เหลือค่อ
ความเค็ยใจได้นั้น ก็ต้องอาศัยด้วยพลเมืองท
คนมีความจงรักภักดีต่อชาติ ของคน ความน่า ใ้ใจ
จริงและร้อนที่จะให้ดั่งประสงค์ ได้นั้น ก็ต้อง
อาศัยด้วยในระหว่าง ความเป็น อยู่ ของ ชาติปราศ
จากการกดขี่บีบคั้นซึ่งกัน ในทาง การ ปกครองหรือ
ในหมู่ คณะทั่วไป ที่เป็นผู้ ใหญ่ค่อไม่ชมเช
ผู้ช้อย ทหาร ข้าราชการพลเรือน และประสร
ราชบุตร เมื่อมีธุระทำการงานคิดค่อค่อไม่แ่ดจะ
ดั่งดี ค่อหมิ่นกันในฐานะยศศักดิ์ รัจักเคารพนับถือ
กันความดั่งน ความดั่งนค่ออยู่ว่า ทุกคนมีหน้าที่ช่วยกัน
รักษาความเป็นอยู่ดีดั่งระภาพของชาติไว้ด้วยกัน ซึ่ง
เป็นทาง ให้เกิดความสุขพอดนืทนกันได้ ประดา
การงานเร่าคิดค่อกัน อันเป็นเหตุจูงใจ ให้ค่าง
คนได้มีความเห็นว่ตน มีส่วนสำคัญ เก็ยของ อยู่
ด้วยเช่นนี้ จึงจะมีความพร้อมพร้อม เป็นอัน หนึ่ง
อันเค็ยกัน ได้รวม เราเป็น ก่า ดัง กลุ่ม ใหญ่
ช่วยกันค่อดี บัองกันร ศัก ศัตรูค่อ กล่าวมานี้ ค่อ
น่าใ้ใจจริง. (ยังมีค่อ)

นิทาน

คือคดีพหุ, วัฒนธรรม, กำเนิดสัญชาติ, สำนึก, จรรยาและอุปนิสัยของมนุษย์แต่ละชาติ.

*** รวบรวมโดย *** **วชิรวิทย์** ***

นิทานอาหรับ

เรื่องที่ ๑๑ ตอน ๘

พระเจ้าซาห์ที่เรีย กับนางซาห์ แวเซ็ค ตอนดำเนินเรื่อง กษัตริย์กรีกกับบัณฑิตคัมน์

[ต่อจากวันเสาร์]

เมื่อบัณฑิตคัมน์ เข้ามา ถึง นคร แห่งพระเจ้านครเรอนันไม่นานนัก ก็ ได้รู้เรื่องดำัญของพระ ราชา คัง ว่า มาข้างคัน จึงในคืนแห่ง ตำบวัน ค้อมมา บัณฑิตคัมน์ก็ตรวจ คัน คำ ทรม คำราทษ คตตค คัน ได้เห็น อุปเทห์หัดฐานเป็นที่คองใจ เขา วันหนึ่งจึง เพียร เข้าไป พบ ราษ มุรุษ แจ้งความว่าเป็นหมอดค่างเมืองมา จะ รับอาษาวิชาพระโรครอง พระ ราชา ให้หายขาดได้ ราษ มุรุษ นั้นก็นำ ความเด่นอนไปเป็นตำบวันจนถึงอคร มหาเดนามคี่เรียกคัวดอบบดวนได้ความ สดเจนแล้ว ก็นำคัวเขาเข้า พระรา ชายังทองพระโรง.

บัณฑิตคัมน์กระทำความเคารพ ความประเพณีของคน กต่างคือกัม หน้าตาคิดพัน แล้วจับพณฑาทูต ว่า "ข้าแต่พระราษามัทรง อำนาจ ยิ่งใหญ่ ข้า พระ องค์ ได้ ทราบ ว่า โรคร้ายย่ำยี่พระองค์ มิได้ทรงดำราญ มาช้านาน โรคเช่นนี้ข้าพระองค์ มิ วิถีพิเศษก็จะ อดายการ รักษาให้พระ องค์หาย คัดขาดได้ โดย มิ ค้อง แลวย โอดสหรือทบทาโอดสอย่างใดเลย"

พระราชาทรงทราบจากอครมหา

เดนามคี่ว่าผู้ เป็นบัณฑิต แต่เมื่อ ได้ทรงฟังวิธี รักษาอย่าง อง อาจ เช่น นั้น ก็แสดงพระทัย รับดังตามว่า.

"ท่านเป็นบัณฑิตในการ รักษา โรคหรือ?"

บัณฑิตคัมน์ "ข้าพระองค์ มิ ได้เรียกคัวเองว่าบัณฑิต หากผู้ อื่นเรียกกันเองตามสมควรใจ"

พระราช "ถ้า เช่น นั้นท่าน ก็ เป็นบัณฑิตเน แต่ที่ว่าเมื่อก ท่าน จะรักษาเราได้อย่างไร หากรักษา เราหายอย่าง ว่า เรา จะ คอบ ทน ความรู้ ท่านคตตคองมีลลือ หรือ

ท่านจะประสงค์ ดังหนึ่งประการใดใน อาณ จกรรองเราๆ เราจะให้สัมปราก มา เราจะถือว่าท่าน เป็น สหายอัน สนิทคนหนึ่งของเรา"

บัณฑิตคัมน์ "พระกรณาหาที่ สดมิได้ ข้าพระองค์ก็ถวายสัญญา ถ้ามีหายอย่างว่า รอดวยชีวิตเป็น ประกัน"

พระราชได้ทรงฟังคังนั้น สด ที่จะค้พระทัย คังหนึ่งพระโรครเอน ได้หลุดรวงจาก พระ องค์ ไป สัน แล้ว จึงรับสั่งเจ้าพนักงาน คดงให้ นำ เงิน ทองและสิ่งของอันมีค่ามาประทานแก่

ทรงผมจะเรียบร้อยงามมีเสน่ห์ ด้วยการใช่ไบรลครีม เมื่อท่านใช่ไบรลครีม ท่านย่อมมั่นใจได้ว่าทรงผมเรียบ ร้อย งดงาม หนักรัดกระชับสบาย และปราศจากรังแค เพราะไบรลครีมปรุงด้วยน้ำมันธรรมชาติ ร่วมกับควายอัน มีสรรพคุณในทางบำรุงผม ก่อนซื้อโปรดระวังของเทียม

บริษัทคิตแยลล์ จำกัด เอเยนต์แต่ผู้เดียว

BRYLCREEM
The Perfect Hair Dressing

บัณฑิต คัมน์ ในขณะนั้น เป็น อัมมาก บัณฑิตคัมน์ได้ รับรอง พระ ราษ ทาน ก็แสดงการขอบ พระคุณ ด้วย จับพณฑาทูตครั้ง หนึ่งคืนนั้น พระราษ รับ ดัง ตามว่า "ท่านบัณฑิต อยู่บ้านเมือง ไค จะคองกลับไปก่อน หรือ จะ ดงมือรักษาได้ทันที ก็จะให้เรา ปฏิบัติอย่างใด รอให้ว่ามาเกิด เราจะทำตามทุกอย่าง"

บัณฑิตคัมน์ ทูลว่า คน อยู่ ต่างเมือง ทั้งครอบครัวมาเที่ยว แดงหาความรู้ความเมืองค่างๆ และ การที่จะอดายการรักษา ครั้งนี้ จะ ทำได้ทันที มิค้องร้งรอตั้งไค พระ ราษาดมพระทัยรับดังว่า.

เมื่อรักษาเราหายเรียบร้อยแล้ว ท่านบัณฑิตจงกลับ ไป รับ คอบ ครว ของท่านมาอยู่ด้วยเรา จะหาบ้าน ร้องใหญ่ไคให้อยู่ เปนสุขในพระนคร นี้คตตคไปทั้งสกุลวงษ์"

บัณฑิตคัมน์รู้สึกขอบ พระคุณ พระราษารเรอนันเป็นอย่างยิ่ง ทูลดา กถมายังที่อาศรัย และเตรียมการที่ จะรักษาพระราชให้หายโดยเร็ว.

เมื่อ บัณฑิต คัมน์ ไป ถึง ที่พัก เตรียม เครื่อง อุปกรณ์ ทั้งปวง แล้ว จึงแจ้งเรื่องไปยังอครมหาเดนามคี่ ให้จัดนามม้าสดง ไว้ ให้เรียบร้อย กับให้เตรียมลกกคี่ และไม้คักคี่ไว้ ๕ คู่ ถ้าหับพระราชจะได้ทรงคด คัว จักเสด็จเมื่อใดขอใหรัจะคี่ กำหนด เวลา เจริญเสด็จ ไป ทรง คด อครมหาเดนามคี่ตั้งให้ เตรียมการไว้ พร้อมดรรพคี่แจ้งไปยังบัณฑิตคัมน์คู้ ทูล เจริญเสด็จ พระ ราษ ไป ทรง คด พร้อมกันณะเดนาม คดก่อนย่ำ รุ่งวัน แห่งชนน.

พระราชพร้อมด้วยข้าราชการ พารผู้ใหญ่ก็ไปยังเดนามคี่. บัณฑิตคัมน์ไปคอยรับเสด็จ อยู่ ก่อนแล้ว ทูลว่า "ขอพระองค์ทรงคด กับ ข้าพเจ้าและอำมาคย์ ร่วมกันเป็น ๔ คู่ (มีค่อนหา๓๒)

สงครามไทย-พม่า

รวมขบถไทย เขียนตามเค้าเรื่องของ ออริส คอริส ประกอบกับ พุทสาวดาพระมา

[เริ่มลงวันที่ ๑๑/๖/๘๑]
[ต่อจากวันที่ ๒๓/๕/๘๑]

ยังมีมอญนั้น อาคมาภาพได้เพียร
กระทำ ใน เวระณาณ จน ปรากฏ ผล
เป็นอิทธิฤทธิ์ในทางปฏิหาร และ
ด้วยอำนาจ ฉานเหล่านั้นเอง จึง
เทพอาวรัชและ ภคมีศักดิ์ ทั้งหลาย
ก็เข้ามาบอกเล่าให้ได้รับ เห็นเหตุการณ์
ต่างๆ อัน สำคัญ มิอาจ จะ รู้ ล่วง
หน้าได้. เคื่องเหล่านี้มิใช่โลกคร
ธรรมอันจะนำให้พ้นสังขราสารวณ
ได้. 'แม้เมื่อราชทูตจากเขามาจะก่อ
เหตุก่. และในการเตรียมทัพศึก
ต่อสู้ก่. อาคมาภาพก็ปรากฏแจ้ง
ชัดอยู่. แต่หาใช้กิจของสมณะไม่.
อีกประการหนึ่งเล่า ไชยคราคคือเว
กรรมอันได้กระทำมาแต่ บรรพชาติ นั้น
ย่อมเป็นดังซึ่งผู้ใดจะรู้ตัวมิได้ ใน
ระหว่างที่พระราชระเตรียม ผัก หัก
กองทัพ และจะยกไปยังชายแดนทิศ
เหนือนั้น มีศักดิ์กรมแต่ครั้งโบราณ
ทั้งหลาย พร้อมด้วยภคพรายเทพา
รัช ซึ่งรักษาภคภูมามัน ก็ได้ควบคุม
คุมกันเขาเป็นกองทัพ มีเทพญาณ
ฤทธิ์, งะคิงคะณิน, เวระกัน เป็น
ต้น ล้วนมีฝีมือรุดรื่องเมื่อยังเป็น
มนุษย์อยู่. คนพวกนี้มีความรักบ้าน

เมือง ซึ่งตั้งอยู่ริม แม่น้ำไปแล้ว
วิญญาณก็เที่ยวเร่รอน ช่วยระวังรักษา
บ้านเมืองอยู่เนื่องนิตย์ ไม่มีโอกาส
จะไปผุดไปเกิดโดย วิญญาณคน
เหล่านี้พร้อมกันที่ จะ ช่วย ที่ บ้าน ที่
เมือง. แต่เมื่อถึงราคารบ้านเมืองจะมี
อันเป็น แม้มีศักดิ์มีอำนาจก็ต่อสู้
เพรงกรรมได้.
นางพญาทูลถามว่า อันมีศักดิ์
เทพญาณนั้น ก็ยอมมีฤทธิ์ศักดิ์ตาม
ภาพเป็นกายสิทธิ์ เหตุไฉนจึงได้
ปรากฏว่า ลูก อาวรัช ของ ราชัก จน มี
ขนาดแต่เดดโหดเหี้ยมนั้น รอดพระ
คุณเจ้า ได้ ไปรอดวิเศษมา รอดให้ ราช
ันนี ทราบด้วย.
สมเด็จพระสังฆราชเจ้าตอบ ว่า
อันเป็นภาพ ดำแดง เหตุให้ ปรากฏ
เสมือนความจริงก็บังเกิดขึ้นแก่ประ
ชาชาติแห่งภคภูมามัน เป็นการ
พันวิสัยที่จะมองกันได้ จนคำก็ถวาย
พระพรดา มีนางพญาจะทูลเชิญให้
ยั้งก็มีได้ทรงเหลียวกลับมามาทักนา
อีก. นอกจากพระราชวังไปแค่เพลา
นั้น.
ครั้นในวันต่อมาทางเมืองหลวง
ก็ได้รับรายงานจากชายแดน. เจ้าจึง
อัครมหาเสนาบดีได้รวม รวม ทั้ง ราช

งานและข่าวจากมาเร็วซึ่ง ต้อง ลง มา
ทางเรือ. เจ้าเดวี่ รัตนราชบุตร
พระเจ้าราชวัตรมีใจความว่า เมื่อ
อนันต์ทิฐีและรัตนศิริ ยก ทัพไปตั้ง
เมืองชายแดนคือเมือง จางงัน ก็ พัก
พลอยู่ ณ ที่นั้น ส่งกองสอดแนมออก
ไปลาดตระเวน ได้ข่าวว่ากองทัพ
ทศกยมากครั้งมีจำนวน พลธนู มี มา
เพียงหมื่นสองพันคน กำลังรุดหน้า
ลงมา. หากได้ค่ายเป็นหลัดแห่งไม่
นายทัพภคภูมามันต้องเห็นเป็นที่จะออก
ศึกก็กำลังก็มิให้คงมั่นได้ จึงโดยยก
พลข้างแยกออกเป็นปีกกา เว้นระยะ
ไว้ห่างกัน มิให้ราชักรู้ตัว ส่วน
ด้านกลางนั้น ให้กอง ทหาร มา ออกไป
ล้อมพละจำนวนสมควร ในการล้อม
พลราชธมราชักกรงนั้น เบื้องคั้น
ฝ่ายภคภูมามันชัย คักองหน้าคักถอย
วันลงไป รพธมคักยลงเป็นอันมาก
แค่งของพลราชักจึง อนุญาตให้โอบ อ้อม
เข้ามาจน เค้นมีถนัด เพราะณบริ
เวณนั้นเป็นมาคองอันรกรชฎ นายทัพ
ภคภูมามันจึงคิดอบาย ค้อนให้
กองทัพคักถอยวัน ออกไป ยั้งที่ แจ้ง
คือทุ่งใหญ่ซึ่งกองทัพคักได้ ผ่าน มา
เดวี่นั้น เบื้องคั้นก็ได้มีสอดสมประสงค์
มาราชักไม่เคยชินกับข้าง เมื่อได้
เห็นกองทัพราชักแปรแปรวันรุกได้เข้ามา

ก็แตกคั้นคักใจเรวรวมทั้งกองทัพ จะ
คงคักยต่อสู้ก็มีได้. เมื่อก็คักจึง
ให้ทหารถอยเรายังชายป่าด้านคักคัก
ให้พลทหารทั้งปวงลงจากมา ผุดได้
กับคั้นไม้ให้แตกคั้นวงหนั แล้วให้
ทหาร เคี่ยม เกาทัณฑ์ ราช เป็น ทัพ
กระดานยาวยัดไปและระคมยิงออกมา
จากป่าคักห้าฝน กองทัพภคภูมามัน
ในที่แจ้ง ไม่มีสิ่งใดกำบังก็เป็นประ
คักเบาให้ราชักยิงได้โดยสะดวก มิ
อาจที่จะรุกฝ่า ลุด เกาทัณฑ์ เข้าไปได้
นายทัพภคภูมามันจึงให้ระยทัพเรายังชาย
ป่าอีกด้านหนึ่งคือคักคักได้ เพื่อหาที่
กำบัง แล้วให้ระคมทหารเกาทัณฑ์
ฝ่ายภคภูมามันออกมาก่อคัก. แต่ฝ่ายคัก
ได้คักตามรุดหน้าออกจาก ชาย ป่า เป็น
แนวหน้ากระดาน ทั้งฝีมือเกาทัณฑ์
ก็เม่นยำกว่า ทหารภคภูมามัน จึงทหาร
เกาทัณฑ์ภคภูมามัน ซึ่ง ชีมา พอลุด
ออกจากชายป่าก็ถูกเกาทัณฑ์ของ ราช
คักคักทั้งมาทางคั้น ก็ได้แค่หลบคัก
ยิงอยู่ในป่า มีคั้นไม้คักคักวาง ยั้งมิ
ได้ถนัด ส่วนราชักนั้นรุดใกล้เข้ามา
ทกระณะ มคั้นรัตนศิริจึงยกพลราชัก
โอบไปทางขวาคักคักไป และอนันต์
ศิริโอบทางซ้าย เพื่อจะล้อม
คักราชักซึ่งกำลัง มุ่ง รุด หน้า อยู่
[ยังมีต่อ]

ยาไทยจินดา

เหมาะสำหรับใช้ บำบัด โรคผอมแห้ง แรงน้อย

เบื่ออาหาร หอนไม่หลับ และ มุตตกิด (ระดูขาว)

ยาไทยจินดา — รับประทานแล้ว กินข้าวได้.

บางกอกไอส์ลา ถนนเยาวราช พระนคร ผู้ปรุง

"ละครโนห์รา"

โดยนายสมใจ สนิรัตน์

ต่อจาก วันที่ ๒๒/๔/๔๐))

ระยะของการฝึกหัด ระยะของ การฝึกหัดเราแบ่งออกเป็นระยะดังต่อไปนี้:-

ระยะที่ ๑ อายุตั้งแต่ ๑๑ - ๑๖ ปี

ในระยะนี้ เป็นระยะที่หัด หัดคิด หัดคิดคิด ทำให้อ่อนอย่างค่อย ๆ งามตามฝึกหัดไว้มาจนกระทั่ง ในขณะสอนให้รำ ผู้สอนจะร้องเพลงสอดไปด้วย ผู้เข้ารับการฝึกหัดจะต้องช่วยตัวเอง ต้องใช้ความจำ ความสังเกตพิจารณา ตลอดจนประสาททั้ง ๕ ไปพร้อมกัน และต้องใช้ความพยายาม อย่างยิ่งยวด ในขั้นที่จะปฏิบัติงาน ของตัวให้ถูกต้อง ความจึงหวังที่จะร้องด้วย ในระยะนี้ต้องใช้ เวลาฝึกหัดประมาณ ๓ ปี จึงจะนับว่าใช้ได้

ระยะที่ ๒ ระยะนี้เริ่มตั้งแต่อายุ ๑๖-๑๘ ปี

เมื่อนักเรียน หัดรำได้จนคล่องแคล่ว เป็นที่พอใจของครูผู้สอนแล้ว ครูก็จะให้ร้องต่อไป การร้อง เขา ร้อง เป็นทำนองเพลงชาวบักซ์ได้ ภาษาที่ร้องที่ใช้ภาษาโบราณโดยมาก ฉะนั้นผู้ที่ไม่เคยผ่าน ละคร ระบัติน น้อยคนนักที่จะฟังเข้าใจ หรือละครให้รู้เรื่องได้ ยังเป็นชาวต่างประเทศทางภาคกลางของสยามด้วยแล้ว เหมะจะรับร้องได้ จำไม่มีใคร ฟังเข้าใจในบทร้องของเราเลย เมื่อผ่านเป็นครั้งแรก

การร้อง ผู้ฝึกหัดจะต้องร้องให้ดังกับจังหวะดนตรีด้วย การร้องได้เร็วหรือช้าอยู่ที่ความ สามารถของนักเรียนเป็นคนที่ไป นักเรียนคนใดมีความฉลาดไหวพริบฉลาดได้เร็วก็ถึงเวลาฝึกหัดแค่พอสมควร ซึ่งอย่างเร็วไม่ต่ำกว่า ๒ ปี บางคนหัดอยู่เป็นเวลาดัง ๔-๕ ปียังออกโรง

แสดงไม่ได้ก็มีมาก ผู้ที่ยังไม่สามารกผ่านชั้นนี้ไปได้ก็จะยังไม่ยอมให้ออกโรงเลยเป็นอันขาด

เนื่องจากความจริงที่ว่าผู้ฝึกหัดโดยมาก เป็นผู้ ได้ รับการ ศึกษา น้อย หรือบางคนไม่เคยเรียนหนังสือเลย บทร้องที่สอนจึงสอนเป็นแบบ "โบราณ" คือสอนให้ท่อง จำจน ใจ เป็น พัน คิดว่าเป็นการสอนที่ไม่มีการ ส่งเสริม เด็กภาพของบุคคล ต่อจากระยะนี้

ระยะที่ ๓ หรือ ระยะ ครอบ เชิด ซึ่งจัดเป็นระยะสุดท้ายแห่ง การฝึกฝน เริ่มตั้งแต่อายุ ๑๘ ปีขึ้นไป คือเป็นระยะที่ได้ ผ่านการ อบรม จาก ระยะที่ ๒ มาอย่างเต็มตัว คำว่า "เชิด" ที่กล่าวถึงนั้น มีรูปร่างคล้ายระฆัง เป็น ของที่ สำคัญที่สุด ใน บรรดา เครื่อง เคียง คือทั้งหมด เวลาที่จะออกแสดง ผู้แสดงทุกคนต้องสวมเชิดก่อน เมื่อนักเรียนได้ผ่านชั้นนี้ คือระยะที่ ๓ แล้วก็นับได้ว่ามีความรู้ ความหลงใหลในอาชีพอย่างเต็มที่ จนกว่าจะ ได้ ผ่าน พิธี การ ครอบ เชิด เสีย ก่อนปกติ การทำพิธีนี้มัก จะทำ กันที่ บ้าน ของนักเรียนเอง โดยมีครู ฝึกหัด เป็นผู้ ดำเนินงาน ฉะนั้น พิธี ครอบ เชิดของเราจะต้องทำ กันเป็น สิ่ง สำคัญ โดยจัดการปลูก โรงพิธีขึ้น ณ ลักษณะ เป็น โรง ละคร กว้าง แปรดง ไว้ ด้วย สายตัญญู นัก เชิด แล้ว ครอบ รอก โยงขึ้น ไว้ กลาง โรง พิธี ให้สูง พอพ้นศีรษะคน

ระหว่างนี้ คณะ ละคร โนห์รา ก็ตั้งมือแสดง การแสดงไม่จำเป็น ถึงต้องจับเรื่องกันยืดยาว ทำกันพอเป็นพิธี แสดงไปถึง เพียง ทำพิธี ก็หยุดได้ (ถ้าพิธีคืออะไร จะได้พูด คอไปในตอนท้ายด้วยวิธีแสดง) บทร้อง ส่วนมากหนักไปทางยกยอบบุญคุณของ (มีต่อหน้า ๒๒)

Always as fresh as a morning in spring

ไอเคอโคโลน "4711" ทำให้สดชื่น รส หาย อ่อน เพลิดเพลิน แมตต์-ครีม ทำผิวทำให้ อ่อนนุ่ม มนารัก สม "4711" มีฟองมาก กลิ่นหอมบริสุทธิ์ "4711" บำบัดข้ออักเสบ ผสมกับน้ำอาบ เพื่อรับ ความเนื่อยอ่อน เบื้องหอม "4711" ทำผิวเนื้อภายหลังอาบหน้า

3715 **4711** Genuine Eau de Cologne and Beauty Aids of Cologne origin

ดาวิดกับดาวิด

หงษ์ประกาสถิช

[เริ่มเมื่อวันที่ ๑/๔/๕๐]
[ต่อจากวันที่ ๒๓/๔/๕๐]

“พ่อครับ เจ้านายประเทศตราขาย ย้ายคนขายบ้านใหญ่ นมา ร่ม เห่ง ที่ ดวมอก เมื่อตอนกลางวันนี้เอง มัน คาพิวณว่าดก.... คน สิมพ์ ไบ ปลิว เตะโอเคักคัยกต่างถนน.”

ไบหน้าอันซมแสดงควม รินรม ยินดี รอง นาย ภมร ค่อย ๆ เปลี่ยนไป เต๋วเกักถามคัยหน้ามึงทั้งง่า.

“เต๋วโอ้ ดวม มัน ไคคอบ กับโอ้ เด็กสถุดถนนว่ากระไรมึงเต่า?”

“มัน-เต๋ว-เขา เกยง สอง สาม คำเท่านั้นเตะครับ เต๋วโอ้เจ้าประ เเศ่มมึงกรกรวมเราให้ พวคมก ตัมไปทงยั้น หน้าโรคเรากับกอนอชู หน้ามวมโน....”

“ดี! สมน้ำหน้า” นายภมร เร่มเรียวเน่นพัน “สมน้ำหน้าโอ้ดก ะ...เด็กอะไรไม่รู้ ไม่รู้จักจำตัก ที่ ไหม่มร่มเห่งให้ม้อย ๆ ยงงค เต๋ว”

“วูณเบ็ค หงงอ้อ พิมพิท บิดา โยนลงมาจากเก้า้อออกค ดูอนนาย ภมรเดินกตัมไปกตัมมาคด้วยควมฉุน เต๋วอ้อย คุร ห่ง เต๋วชักค้อไปง่า.

“ครุเขารู หรือเปเต่าเตะ โอ้ดวม พ้องครหรือเปเต่า?”

“ครเห็นหน้าพวคมกถามชนกอน แต่กระนั้นพวคมยังไมกตาพองเตยพ้อ” วูณพ้องพราย “สมค้องบอกเทน เพราะถาปด้อยให้พวคมพุด ครูกคัง พังไม่รู เรอง ครุเตยเรือกเจ้าประ เเศค์ออกมถาม มันโกหกเกักคัวว่า มันไมได้ทำ พวคมทกตัมไปเตง มัน

มัพยาน เต๋ยงนครูกยงเขียนเต๋ย เปคที ว่าชอบร่มเห่งเตักที่ออนเอ กว้าคัว มัน...”

“เต๋วโอ้เจ้าพยานรองมัน นะ ว่า กระไรมึงเต่า?” นายภมรชัก

“มาโนรเพอนค หูของมันเป็นเตะ ครับเปนพยาน” วูณพุดอย่างเปน เคือคเปนเคัน “มันหาว่าสมเกดง

ได้ควมมัน คอนโรงเรียนเด็กมัน มัน กค้อยจะรกมอ๊ก เค่มเห็นมันเต๋ย กอน จึงไม่ไปทงที่มันค้อยอ้อย ผม กตัมออกมเต๋ยอ๊กทงหนึ่ง มันเตย เกอ”

“ครุโหนเปนคนช่าระ ครุพ้อง หรือครุชอาก?”

“ครุชอากคัม”

นายภมรเดินกตัมไปกตัมมา อ๊ก ครทงหนึ่ง เมื่อโทชะพดงร่มมาเต๋วก็ ยากทจะคัวได้ เตะคามที่ไดกต่าว เต๋วว่านายภมรเปนคน โม โท ร้าย เตะ

กือคัว ความโกรธของคณกือคัว โกรธอะไรจะโกรธเรงเท่ากคทมัน! เมื่อเคือคคาคทหนักเร่า ไม่รู ทจะททำ อย่างไรจึงจะระบาศควมรู ตักมอออก มาได้ นอกจากพ่นเปนคำพุด นาย ภมรจิงค้องเดือกอวี่งน ถึงจะรู อย่ค

ว่าเปเนวี่งคัวโง่เพียงไรก็คาม นาย ภมรพิมพาคคนเคือคัว.

“พ่อเม่นมันไมคึ จึงไม่รู้จักออม ร่มตั้งดอมดกให้รู ว่า อะไรคึ อะไร ชอ อือว่ามีเงิน ก็อว่าเป็นรอนนาง มันอู หนักคักคักใหญ่ ะ ๆ มันจะคัมทอ

ไปไดกมากนอ้อย อ๊กหนอ้อยพ้อโอ้ดว โครชิน มันกึนตาอูเรียมทคเตะ

คอชค! ะ ๆ ลกคู้คึ! ดกขมนาง กือคคัวว่าเปนคู้คึ เปนคนมึงมีเต๋ยมา เหย้อมบยาคคูกคณอ้น โอ้คนไม่อ ความคค! พ่อเม่รของมึงก็เปนคย

ไม่มีความคคคคด้วย ถึงได้ไม่รู้จักตั้ง ดอนอมบรมดก...” เกพิมพาคค้อไป

อ๊กคคชอวด ครนเต๋วก็คคคคโกรธดก: ราชอว่าเป็นคนอ้อนเออ ปด้อยให้คณ

อ้นเราร่มเห่งคคคคเคือคเคือค ปด้อยให้ เราค้าได้ว่าได้ ทำคคคคเหมือนเปนดก ทาช “ไมเรือนเบียม” เกคังคคโคน

การเลี้ยง อหฺมไนท้าว สม่เกือวธาแก่อุ้รับชิลู ควรวีงกาเต

โรบินบริษัท

รสดี - ราคาดูก

บริษัทดีทแฮลิ้ม เปนเอเย่นต์ไห่สยาม

(ยังมีต่อ)

เพื่อกันความเข้าใจผิด

โรงเรียนช่าง ทางไปรษณีย์
ซึ่ง กำลัง ประกาศ ขาย กรรม
สิทธิ์นั้น ไม่ใช่โรงเรียนนี้
โรงเรียนนี้กำลังก้าวหน้าเจ้า
ของกำลัง ขยาย กิจการให้ ดี
จนเลื่อม

เพื่อจำรองความสมบูรณ์ของร่างกาย

ไม่ว่าหนุ่มกว่าแก่ ไม่เลือกว่าอาชีพชนิดใด
ต่างก็ปรารถนาความสมบูรณ์แข็งแรง
หรือของร่างกายด้วยกันทั้งสิ้น ความ
ประสงค์อันนี้จะสำเร็จได้โดยง่ายในจำ
พวกอาหาร จึงเริ่มรับประทาน

ราดิโอ-มอลท อาหารวิตามินสำหรับ
บำรุงร่างกายวันละ๑หรือ๒ช้อนโต๊ะ

ราดิโอ-มอลท

มีตามร้านขายยาทั่วไป

-ผู้ประสงค์-

นักบิตตี้ส์ร็อกเฮาส์

ลิมิเตด (กรุงเทพฯ)

มีจำหน่ายที่ห้างขายยาวิคตอเรีย พระนคร

เบลล์วิสกี้ (ตราเหล็ก)

ถ้าท่านต้องการจะมีความวิเศษกระปรี่

กระเป๋าร่า คิมอะไวท์ไมท์เท่ากบต้ม

เหล้าเบลล์ ขนาดขวดใหญ่ กลาง

และเด็ก มีจำหน่ายทั่วไป

จงเก็บคูปองไว้แลกที่เข็มนาฬิกา

เบลล์วิสกี้กับรับรองว่าเป็นวิสกี้ที่บริสุทธิ์

และดื่มกันในเมืองสกอตแลนด์

ท่านควรดื่มเบลล์วิสกี้ในคราวต่อไป

แล้วท่านจะสังเกตเห็นความแตกต่าง

จงเก็บคูปองไว้แลกที่เข็มนาฬิกา

บริษัท หอศิลป์ ดีเลียวโพรเวอส์ จำกัด (ห้างมิศหอย) เปซเซอเนลล์

เรียนพิมพ์ดีดและเลข ๗
ตัดคาราสถน
จะได้รับการเอาใจใส่เป็นอย่างดี
ที่ เรามักความชำนาญในการสอน
มากกว่าฉบับแล้ว ระเบียบการฟรี
หน้าวงบรรพ โทรศัพท ๒๒๒๕

คหบดีเอกให้หายหงอก

เพราไม่ใช้

ลือช่เปอร์เน่องเง่ไทเง่อง
ใช้แล้วผะดีไม่หายตา
ไม่ใช้ยายอหผ
ชวตส. ๒๒.๕๐ บาท

ออกให้แสงเดื่อ ส่าสุ ทรบปากกลางวัน
และกลางคืน เดื่อเง่ล่ลวงค์ควาห
งาหอยเง่ล่ทกชนิด หีหรือหะเงื่อ

เอมแปร
๕๕๕ ถนนวิภาวดี
เพื่อบำบัดโรค

รับซ่อมตัดเย็บเดื่อ

เย็บเดื่อ

ร้านปณิต ทรงข้าม
ห้างเฟรเซอร์แอนด์นีฟ
รับออกแบบและตัดเสื้อสุภาพ
สตรี โดยราคาข้อมเขาว

ที่คืนใกล้โรงเรียนวัฒนา ถนน
หม่อมไคด ค่ำตบางกระบี่ ถนนเดื่อ
แดง มีรถเช่าคนกรศรีตรงดวด
หนาม คัดถนน มเนื้อ ๒ ไร่เคม
จะราช กามรายตะเยียดโคก

จ้างพนักงานขายพิมพ์คง

เพคมณฑล-ทนายความ
ว่าความทอพระราชอาษากร
ถนนสีพระยา พระนคร
โทรศัพท ๒๒๒๖

**ประกาศกำหนดวันเก็บเงินภาษีอากร
ในท้องที่อำเภอและจังหวัดต่าง ๆ**

ด้วยคณะกรรมการอำเภอในจังหวัดต่าง ๆ ได้ประกาศเก็บเงิน
ค่าภาษีอากร ตามพระราชบัญญัติและกฎกระทรวงในท้องที่แล้ว
ข้าหลวงตรวจการสรรพากรภาค ๑ จึงขอประกาศมา เพื่อให้ทราบ
อีกทางหนึ่ง ดังมีราชการแจ้งต่อไปนี้

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	เงินภาษี อากรที่ ประกาศ เก็บ	จำนวน พ.ศ.	ประกาศเก็บเงินที่ การอำเภอแล้ววันเดือน ปีใดถึงวันเดือนปีใด	มีค่า หนด ด้วย
ธนบุรี	บางกอก น้อย	ทุกตำบล ในเขต เทศบาล	ภาษีโรง ร้าน ประเภท ให้เช่า	๒๔๗๐	ตั้งแต่วันที่ ๓๐/๕/๒๔๗๐ ถึงวันที่ ๓๐/๕/๒๔๗๐	๑๕
"	"	ทุกตำบล นอกเขต เทศบาล	ภาษีโรง ร้าน ประเภท ให้เช่า	๒๔๗๐	" " "	๑๕
ฉะ ปร	บางมื่อ	บางพด้น้อย	"	"	ตั้งแต่วันที่ ๓๐/๕/๒๔๗๐ ถึงวันที่ ๓๐/๕/๒๔๗๐	๑๕
"	"	บางมื่อ	"	"	" " "	๑๕
"	"	คลองนิยม เป็ริง	"	"	" " "	๑๕
"	"	คลองสวน	"	"	" " "	๑๕
"	"	บางเพ็รง บางเหี้ย	"	"	" " "	๑๕

สยามเรปัลลิเคเตอร์สไตร

ตรงข้ามถนนสุริยวงษ์ พระนคร.
จำหน่ายหนังสือ หนังสือพิมพ์ หนังสือต่าง ๆ
หนังสือกระดาษ เข็มขัด เนกไท และหมวกต่าง ๆ
รับฝากหนังสือขายโดยช่างต่างประเทศ

ยาแก้ตัวร้อน

ตราหัวสิงห์ โด

(สำหรับผู้ใหญ่) (สำหรับเด็ก)

มี ๒ ชนิด

โรคแก้ตัวร้อนและระงับความปวดได้ทุกชนิด มีขายทั่วไปตามร้าน

ซึ่งมี เครื่องหมาย ครา หัวสิงห์

บริษัท อิวเซ็ง

ถนนเจริญกรุง คอนหน้าโรงหนังวัฒนากร โทรศัพท ๒๐๒๖๐ พระนคร

ขอให้ผู้มีหน้าที่เสียเงินภาษีอากรในท้องที่ดังกล่าวแล้ว นำเงินไปชำระ
ณที่ว่าการอำเภอภายในกำหนดในประกาศนี้
กองข้าหลวงตรวจการสรรพากรภาค ๑ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๐
(ลงนาม) ศรีพัฒนากร ข้าหลวงตรวจการสรรพากรภาค ๑

แนวใหม่!

แนวใหม่!

เพื่อความรุ่งโรจน์ในชีวิตอนาคต จงเลือกเรียนวิชาอาชีพตามแนวใหม่นี้

- ช่างทาง
- ช่างก่อสร้าง
- ช่างแบบแปลน
- ช่างเขียนประดิษฐ์ศิลป์
- ช่างตัดเสื้อบุรุษสตรี
- ภาษาอังกฤษ
- ภาษาฝรั่งเศส
- ภาษาจีน
- การบัญชี
- คำนวณพิเศษ

ค่าเรียนเร็ว. รัฐบาล. ค่าเรียนถูกลง.

สอนทางไปรษณีย์ โดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงธรรมการ

รับสมัครความไม่จำกัด สอนโดยคณะอาจารย์ปริญญาผู้เชี่ยวชาญทางทฤษฎีและช่างของในทางปฏิบัติ เรียนเดือนไม่เห็นผล ยินดีคืนเงินค่าเรียนให้โดยอันเสร็จสรรพระเบียบการฟรีได้ทันที

ลงชื่อ ทยางฉัย

เชิงสะพานเฉลิมศรี ๔๖ ถนนจักรพงษ์ บางขุนพรหม พระนคร

ละครมะโนห์รา (ต่อจากหน้า ๒๕)

จากพิธีครอบเช็ด เมื่อไร จึงจะนับว่าพ้นจากการบ่นไว้.

ระนิตรของคิ้วละครมะโนห์รา คิ้วละครมะโนห์ราที่ด้ากัญๆ แยกได้เป็น ๕ พวก คือ:-

๑. นางโนห์รา พวกนี้ได้แก่ พวกฝึกหัด ที่ผ่าน พิธี ครอบ เช็ด มาใหม่ ๆ จัด เป็น พวก ที่ อยู่ใน วิทยาลัย หม่อม ทุกคนมีหน้าตาที่แสดงเป็นคิ้วนาง จะต้องออกท่าเมื่อก่อนพวกอื่น ๆ ทุกครั้งที่เบ็ดการแสดง.

๒. โนราใหญ่ พวกนี้ได้แก่ พวก ใหญ่ ออก คิ้ว จาก นาง โนห์รา เมื่อคิ้วโนห์ราใหญ่ออกก็หมายความว่าถึงคราวที่จะจับเรื่องเด่นแล้ว.

๓. พราน ได้แก่พวกคิ้วคดก มีหน้าตาคอยปร่งให้เรื่องออกดี ต้องให้ผู้ที่มิเชาวันและมีศิลปะทางการพูดเป็นผู้แสดง จึงจะเหมาะสม.

๔. ชีตาดี้ พังเผิน ๆ น่าจะเข้าใจว่าเป็นเพศหญิง เป็นพวกคิ้วคดกเหมือนกัน แต่ต่างกับพรานที่ชีตาดี้เป็นคิ้วคดกของฝ่ายหญิง. มากไม่จำกัด.

เครื่องแต่งตัวของละคร

สำหรับคิ้วนางโนห์รา มีทางเก๋ๆ ราชาย ผ่านังทางหงษ์, เข็มขัด, ผูก้อยหน้าคิ้ว, ปัก, ดั่งดาตย์, เข็ม, กำไลคั้นแขน, กำไลข้อมือ และเข็มมือซึ่งทำด้วยเงินอีก ๔ เข็ม.

คิ้วละครนอกจากนี้ไม่จำกัด ใน การแต่งตัว ข้อสำคัญต้องแต่งให้สวยงาม สัม กับ เรื่อง ที่ แสดงเป็นอันใช้ได้.

เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบในการแสดง

เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบ เวลาวาด (มีต่อหน้า ๒๘)

เด็ก ผอม เด็ก อ่อน ต้องบำรุงเลี้ยงด้วย นมผง

น้ำใช้ดื่มแกดักไซ

มีจำหน่ายตามห้างร้านทั่วไป

คดีที่ ๒๗๖/๒๔๘๓

ประกาศศาลแพ่ง

เรื่องขอให้ คังหู้จัดการทรัพย์สินมรดก (ไม่มีพินัยกรรม) ของ นายเค็งหม่อง จงพานิช ชาติเยอรมัน บังคับอังกฤษ ผู้มรณะ.

นางสมุด จงพานิช อยู่บ้านจตุรดาบนา ตำบลบางขุนพรหม อำเภอเมือง จังหวัดพระนคร ยื่นคำร้องคัดค้านว่า ผู้ร้องเป็นภริยาของนายเค็งหม่อง จงพานิช ชาติเยอรมัน บังคับอังกฤษ ซึ่งอยู่ ที่ตำบลบ้านหม้อ อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร และซึ่งได้ไปถึง ความมรณะที่เมืองย่างกุ้ง ประเทศพม่า เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๓ ก่อนมรณะ นายเค็งหม่อง ได้มีทรัพย์สินคือที่ดินในบริษัทไฟฟ้าจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๗ ไร่ ราคาหุ้นละ ๓๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๑๐๐ บาท นอกนี้ไม่มีทรัพย์สินอื่นจึงขอให้ศาลมีคำสั่งคังหู้ร้องเป็น ผู้จัดการทรัพย์สินมรดกทายาท

ศาลได้นัด คังหู้ คังฮวง คังฮอง นี กำหนดวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๓ เวลา ๑๐ นาฬิกา เพราะฉะนั้นผู้ใดจะโต้แย้งคัดค้าน ประการใด ให้ยื่น คำร้องและแสดง หลักฐานคัดค้านก่อนวันนัดได้ ส่วน คำร้องเรื่องมรดก ได้ที่จำศาล.

ประกาศมา ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

พญกิมดาว ประดิษฐ์

ผู้พิพากษา

๒๖-๒๗/๘/๘๓

ประชาชาติสำหรับประชาชน ประชาชนควรอ่านประชาชาติ

แจ้งการประเมินภาษีการค้า

ประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ของ

พนักงานเก็บภาษี อำเภอพระนคร

ด้วย นางเสีเย มัฐทริย ผู้ทำการค้าหมี ๓ ประเภทรายปลัด สำนักการค้าตั้งอยู่ ตึกแถวหมายเลข ๒๒ ถนนตาดดาตยอด อำเภอพระนคร ใช้นามสมญาว่า "รุ่งเรืองพานิช" ไม่ยื่นแบบแจ้งรายการ ภาษีการค้าคือพนักงานเก็บภาษี ภายในกำหนดความมาตรา ๘ และ ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการค้า พ.ศ. ๒๔๗๕ เจ้าหน้าที่ได้ แนะนำคัดค้าน และพนักงานเก็บภาษีได้ มีหนังสือตั้งตามแบบ ภ.ค. ๒๑ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๓ ให้ยื่นแบบแจ้ง รายการ และชำระเงินภาษีภายใน ๗ วัน ผู้รับประเมินไม่จัดการตามหนังสือตั้ง เจ้าหน้าที่พนักงานเก็บภาษีจึงประเมินเงินภาษีตาม ที่เห็นว่า เป็นการ ถกคอง เป็นเงิน ภาษี ๓๘ บาท ๘๔ สตางค์ เงินเพิ่มภาษีตาม มาตรา ๔ เงิน ๗๘ บาท ๗๘ สตางค์ รวมทั้งสิ้นเป็นเงินภาษี ๑๑๖ บาท ๖๒ สตางค์.

เจ้าพนักงานได้ จัดการตั้งใบรับแจ้งการประเมิน ให้แก่ผู้รับประเมิน ณ สถานที่ ทำการ คา เด๋ว ไม่พบ คังหู้ และสืบสวน ได้ความว่า ผู้รับประเมิน ได้ ย้ายไปจากสถานที่ ทำ การค้า เด๋ว ไม่ปรากฏว่าไปอยู่ แห่งไหนตามใบแจ้งการพนักงานไม่ตามารถจะตั้ง ใบแจ้งการประเมินเงินภาษีให้แก่ผู้รับประเมินได้ ฉะนั้น จึงได้ประกาศ แจ้ง การประเมินมาโดยหนังสือ ให้ผู้รับประเมิน นำ เงิน ภาษี ๑๑๖ บาท ๖๒ สตางค์ ไป ชำระคือ เจ้า พนักงาน ณ ที่ทำการอำเภอพระนคร ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๓ ปนคัมไป ถัดลงพวัน กำหนด ไม่นำเงินชำระ จะได้ดำเนิน การ ค่อไปตามพระราชบัญญัติ.

ประกาศ มา ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๓. (ลงนาม) อภิษฐศาสตร์สมบูรณ์ พนักงานเก็บภาษี.

คดีที่ ๖๒/๒๔๘๓

ประกาศ

ศาลจังหวัดเพชรบุรี

เรื่องขอให้ คังหู้ แทนโดยชอบธรรมของเด็กชายเสถียร เด็กชายวิเชียร เด็กหญิงจรรยา ผู้เยาว์

ด้วยนางกิมเฉย ดำรงพานิชย์ อายุ ๕๕ ปี เด็กชายเสถียร ดำรงพานิชย์ อายุ ๕๕ ปี เด็กชายวิเชียร ดำรงพานิชย์ อายุ ๑๑ ปี เด็กหญิงจรรยา ดำรงพานิชย์ อายุ ๑๑ ปี ตั้งบ้านเรือนอยู่ หมู่ที่ ๘ ตำบลท่าราบ อำเภอคลองกระแจะ จังหวัดเพชรบุรี ยื่นคำร้องคัดค้านว่า ผู้ร้องคังหู้มีสิทธิกรรมสิทธิ์ที่คิดร่วมกันตามโฉนดหมายเลขที่ ๘๐๖ ตำบลท่าแร้ง อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี และโฉนดหมายเลขที่ ๕๕๐ กับโฉนดหมายเลขที่ ๕๗๕ ตำบลท่ามอญ และตำบลท่ามกค อำเภอคลองกระแจะ จังหวัดเพชรบุรี มีคน ผู้ร้อง มีความประสงค์ จะทำการ ถักถอนการจำนอง และ โฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เพื่อเอาเงินชำระหนี้ และ แล้วยังชำระคังคองค่อไป แต่เด็กชายเสถียร ดำรงพานิชย์ เด็กชายวิเชียร ดำรงพานิชย์ เด็กหญิงจรรยา ดำรงพานิชย์ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จะทำนิติ กรรม ใด ๆ ให้ สมบูรณ์ ตามคำพิงคน ความประมวล กฎหมาย แห่ง และพานิชย์ มาตรา ๒๓ ไม่ได้ จึงขอให้ศาลคังนางกิมเฉย ดำรงพานิชย์ ซึ่งเปนมารดาเด็กชายเสถียร ดำรงพานิชย์ เด็กชายวิเชียร ดำรงพานิชย์ เด็กหญิงจรรยา ดำรงพานิชย์ เปนผู้แทนโดยชอบธรรมของ เด็กชายเสถียร ดำรงพานิชย์ เด็กชายวิเชียร ดำรงพานิชย์ เด็กหญิงจรรยา ดำรงพานิชย์ ค่อไป. คำตัดสินคดีส่วนคำร้องนี้ กำหนด

หมวกกันแดด นักเรียนหญิง ขนาดใหญ่-กลาง-เล็ก หมวกแบบราชการ-สากล-ไปโตกันแดด กันฝนชนิดต่างๆ หมวกเก็บขยะ-ตำรวจ-ทหาร-กรรมกรโรงงาน-ทรวงานฝีมือ ปรานีค ราคาเขี้ยว และรับซ่อมหมวกทุกชนิด. วันทนาตา ถนนเฟื่องนคร, พระนคร

ยาริกลีดวงทวารหนัก ยาริกลีดวงจุมก ยามง รานานี ทำให้ หัว ค่อข ๆ ผื่อแห้งหลุดไปเอง และจำหน่ายยาผงทวาริกลีดวงทวารหนักให้ยืมขายราคาขวดละ ๒ บาทส่งทาง พ.ก.ง.ได้. ที่ียงชายยาเจ้าเตียงสถาน ๓๐๓๒-๓๐๓๕ ถนนศรีเวียง ครอบไก่ บางรัก พระนคร.

วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๓ เวลา ๑๐ นาฬิกา เพราะฉะนั้นผู้ใดจะโต้แย้งคัดค้านคำร้องนี้ ประการใด ให้ยื่น คำร้องคัด ค้าน แสดงหลัก ฐานคัดค้านก่อนวันนัดได้ ส่วน (คำร้องเรื่องมรดกได้ที่จำศาล)

ประกาศมา ณ วันที่ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

กฤษยรัตน์พจนานาท ผู้พิพากษา (พระคฤษย์รัตนพจนานาท) ๓๐-๓๕/๘/๘๓

ประชาชาติสำหรับประชาชน ประชาชนควรอ่านประชาชาติ

(ซังตัลมีดี)

เป็นยาขนานที่...

รักษาโรค

หนองใน

และโรคอื่นๆ อันเกิดแก่
อวัยวะทางเดินของปัสสาวะ

ในหลอดหนึ่งมียา ๕ หยด
และโดยปกติ วันหนึ่งรับประทานตั้งแต่ ๓๐ ถึง ๑๒๐
หลอด

ทำโดยห้าง กริมอลต์ แอนด์ คัมปะนี ปารีส

ห้างแอ็งโกล เฟรนช์ ตรีค คัมปะนี นคร
เซเบนต์จำหน่ายในประเทศไทย

ละครมะโห้หว่า

(ต่อจากหน้า ๒๖)

แสดงมีกตของเด็ก ๓ ใบ กตองทับ ๒
ใบ สองโหม่ง ๑ คู่ นอกจากนั้น ก็มี
บี ดิง และกรับ (ชาวพื้นเมือง เรียก
กระ) กรับมีอย่างน้อย ๑ คู่ อย่าง
มากไม่จำกัด.

วิธีแสดง

หลังจากการแต่งเครื่องคังที่กล่าว
เรียบร้อยแล้ว ผู้แสดงก็ออกมาในท่าร่า
ก็ออกมา นั่งบนเก้าอี้ ซึ่ง จะคิดไว้ และ
เริ่มร้องบทนมัสการคุณครู ระหว่าง
ร้องจะ ค่อยๆ ไล่เต็มมือ ไปด้วย
วิธีไล่เต็มมือ ของเขา ไซเอานิ้วมือ
อมในปากเพื่อให้ ฐมน้ำตาย เสียก่อน
จึงเอาด้อมที่ปลายนิ้ว ถ้ายังไม่แน่น
ก็กำ น้ำตาย ใหม่ จนกว่า จะคิด แน่น
ทุกครั้ง ที่ข้าพเจ้า ได้ชม ละคร ระมิดัน
เมื่อถึงคอมได้เต็ม ข้าพเจ้าอดรนใน
ท่าทางคุณผู้มีของมี แสดงมิได้เคย.
คือไปนี้ เปน บทของ ข้าพเจ้า
ได้ พยายาม รวบรวมมา เพื่อ ประดับ
ความรู้ ท่านทั้งหลาย.

บทร้องระหว่างไล่เต็ม คือ คำ
ไหว้ครู หรือ ที่เรียกว่า ประณามพจ
มิ่งคือไปนี้.

“คุณของครูหมักเหมือนผั่งน้ำพระคง
คร

ร่นร่น (ค่อยๆ) จะหั่งมันไหลมา
ยงไม่รั ต้นไม้รั สุด
ด้นนิ้วผมยกร่นคำเนิร

สอเดเวญ (สรรเสริญ) อ้อไหว้คุณ
พระพุทช

ได้จำกัดภาวนายังไม่รั สุด

ไหว้พระเสี้ยก่อนค้อดอมนค

อูกไหว้ พระพุทชพระธรรมเจ้า

ยกไว้ได้เกล้าไธ่ผม

เด่นโหมให้คัมคนรัก

หยดพิทให้คัมคนรม

ยกไว้ได้เกล้าไธ่ผม

ยกไหว้ มังคมทุกวราคร

ขอเอื้อยอไหว้

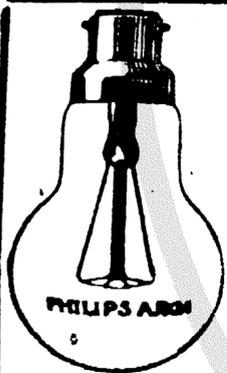
คุณครท่านได้มาปราน

ขอศัพทขอเดียงให้ถูกเกลี้ยงค

คัมหนักดาวธรรมเกล้าจิตค

กลางคัมอูกไหว้พระจันทรเจ้า

(มีต่อหน้า ๓๐)

โปรดเริ่มใช้หลอดไฟ "ฟิลิปส์" (PHILIPS)

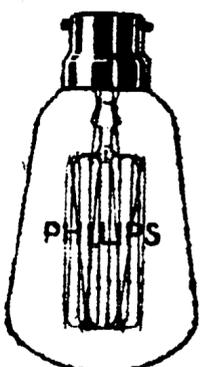
เพราะเป็นที่นิยมแพร่หลายในประเทศสยาม
มาช้านานแล้วในคุณสมบัติดังนี้ -

- ๑) กินแรงไฟเพียงครึ่ง
- ๒) มีแสงสว่างยาวนาน (ไม่มีแสงน้ำเหลืองหรือม่วงดำ)
- ๓) ไร้ ได้ ทนนาน

ทราบในคุณสมบัติของหลอดไฟฟ้านี้คือ เปนหลอดไฟฟ้านี้ที่ไร้อยู่ ทั่วไป
ในองงาของบริษทไฟฟ้านสยามคอร์ปอเรชั่น จำกัด

หลอดไฟฟ้านี้ "ฟิลิปส์" (PHILIPS) ดังที่ไร
รับรจนครขนาดต่าง ๆ ทั้งแก้วใสและแก้วสีเหลือง
ไร อิมรคจักรธานชนคร แต่สำหรับรคจักรธาน
มีพร้อมในะคือเอสมง

บริษัทรีตันมาตา จำกัด (แผนกสินค้าไฟฟ้า)
โทร. ๕๐๑๘

ความแข็งแรง

บอริล

BOVRIL

จะท
ให้ท่านแข็งแรง

ห้างบอเนียวจำกัด เซเบนต์

คำพิพากษาเรื่องเงิน (ต่อจากหน้า ๖)

ที่คำพิพากษา ค่อมประมาณ ๓ ชั่วโมง จำเลยเกรงว่าถ้าเขียนเข้าจะไม่ทันรถไฟ จึงรีบวิ่งเรียกท่านชายมาเพื่อขอทราบความประสงค์ ในการที่ให้เขียนหนังสือว่าจะเขียนอย่างไร เมื่อท่านชายเดินเข้ามาแล้ว จำเลยก็ได้เดินเข้าไปเขียนหนังสือใน ห้องบรรทม เดินแล้วส่งให้ท่านชาย แล้วรีบวิ่งให้เดินจากกลับไปบรรทมเสีย แต่ท่านชายไม่เดิน คงประทับอยู่ในห้องบรรทมนั้น จำเลยได้เดินไปเดินจากกลับไปอีกหลายครั้ง ก็ยังไม่เดิน ในที่สุดท่านชายก็ตรงเข้าออกปล้ำจำเลย จำเลยร้องขึ้น ท่านชาย อดละถอยออกไปที่โต๊ะพระอักษร หันมิมืดดวงอยู่บนโต๊ะ ว่าถ้าไม่ยอมจะขง จำเลย แล้วเข้าจับข้อพระหัตถ์ของจำเลยไว้ จำเลยได้ ปรากฏเป็นเชิงคักเคื่อนท่านชาย ว่า ธรรมดา ทั้งสอง ธรรมดาเป็นญาติที่สนิทกัน ไม่บังควรจะทำลายเกียรติยศเช่นนี้ และที่จำเลยได้เขียนครบเพียงท่านชายมานี้ ก็เพราะเห็นแก่เด็กรอด ซึ่งพี่น้องแก ๆ ของเด็กรอด จำเลยได้จับข้อพระหัตถ์ออกจากพระหัตถ์ท่านชายไปยืนอยู่ที่ข้างโต๊ะพระอักษรใกล้หน้าต่าง ท่านชายได้ยืนหันประทักษิณออก ในขณะนั้นเองท่านชายหยิบหมอนรองจำเลยที่อยู่ใต้หมอน และพร้อม ๆ กัน จำเลยก็ได้หยิบหมอนออกมาจากใต้หมอนที่โต๊ะพระอักษร เอามาเห็นไว้ กะเอา ท่านชายได้ หันเอามามันว่า "เราอยากขงเลย จงไปขายเสียด้วยกันเถิด" แล้วท่านชายได้ถอดกระดุมบนกระบอกหมอนได้ไว้ในต้นขงโต๊ะพระอักษร เอาควมเห็นหมอนไว้ที่เอว รบตั้งว่า "มดเดมเดียวก็พอ มดเดมนี้เคยกินเลือดคอกตัวเองมาแล้ว ก็ให้กินเลือดคอกคนอื่นเสียบ้าง" ทันทีนั้น ท่านชาย ตรงเข้าจับข้อพระหัตถ์ซ้ายของจำเลย ถูกระชากออกมาจากห้องบรรทม ไปถึงริมบันไดหลังค้ำหนัก จำเลยจึงไขว่คว้ามิมิมึง เพื่อไม่ให้ปล่อย จำเลยยืนใน

ขณะที่ท่านชายจะพยายามมัดคอกหมอน และไขว่คว้ามิมิมึงทางข้างหลัง จำเลยไม่ทราบว่าจะสู้มัน จะถูกหรือไม่ พอเดินถึงบันได ท่านชายได้ปล่อยพระหัตถ์ แล้วล้มพับลง

ข้อความเหล่านี้ พยานได้บรรยายไว้ จำเลยทรงเขียนคำให้การมอบให้ นายได้ ปลัดอำเภอ นำไปส่งพยานที่โรงแรมที่พัก เมื่อเวลาประมาณ ๒๓.๐๐ น. นายได้ บอกว่าเป็นหนังสือของจำเลย พยานรับแล้วอ่าน ข้อความคล้ายที่ได้ทรงเล่าให้พยานฟัง ในวันที่ ๑๕ พยานได้ ไปสอบสวนเพิ่มเติม ที่คำพิพากษา ปรากฏความรายงานสอบสวน นั้นแล้ว จำเลยทรงให้การโดยดี (ใจกว้างคำ

ให้การของจำเลย และรายงานเพิ่มเติม คัดคำ) หนังสือที่จำเลยเขียนทั้งหมด นั้น จำเลยเอาส่งให้พยานในวันที่ ๑๖ (ใจกว้าง หนังสือ ถึงหมอน ให้คำ) พยานได้ เป็นผู้สอบสวนนางสาวบุญเหลือและบันทึกไว้ (คำพิพากษาบรรทัดนั้น พยานรับว่าใช่) ระยะจากประคองบรรทมถึงที่ฆาตกรรม ประมาณ ๕ ศอก ในจำนวนการไต่สวนนั้น ไม่ได้ความว่ายิ่ง เพราะเหตุอื่น นอกไปจากที่จำเลยได้ รบตั้งแล้ว พยานได้ ทำแผนผัง ซึ่งเรป ๕ กานที่ เกิดเหตุไว้ในวันที่ ๑๕ (ใจกว้างแผนผัง ซึ่งเรป ให้คำ) แผนผังที่ ท่านชาย ๑ แผนผัง ได้ความ จาก จำเลยว่า

ท่านชายทรงเทศพระองค์เอง ค่อมทนายจำเลย หนังสือ ถึง หมอนนั้นเพราะพยานทอดถามรับจำเลย จึงได้เอามาส่งให้ ขณะที่ทอดถามไม่ได้ให้ รบตั้งว่า ค้ำหาขงไม่พบแผนผังสถานที่เกิดเหตุนี้ พยานทำโดยซึ่งเรป หมอนนั้นไม่มีอยู่ใกล้ค้ำหนักของจำเลยตามแผนผัง หมอนที่ รบตั้ง ห่างจากค้ำหนัก จำเลย ๑๐ เดมเศษ คำพิพากษาของจำเลยคงอยู่ โศกเคียว (ทนายจำเลยส่งแผนผังซึ่งเรป ซึ่งฝ่ายทนาย จำเลยได้ ทำ รบ ออกแผนผังค้ำหาขงให้พยานคว่า บริเวณสถานที่คล้ายอย่างนี้ใช่ไหม พยาน (มีต่อหน้า ๓๔)

“พระมหาเทวี”

ละครเรื่องใหม่ ของกรมศิลปากร

ถ้าการทำให้หมิ่น คณะหรือชาติแตกแยกกระด้างระด้าง เป็นความผิดอันแรงร้ายและเป็นโทษหนักอย่างอนันตริยกรรมคงที่เคยถือกันมาแล้ว การรวบรวมชนเชื้อ ชาติเดียวกัน ให้เป็น หนึ่งอันเดียวนั้นก็คงนับว่าเป็นความดีอย่างดำเลิศ และเป็นคุณอันยิ่งใหญ่

แก้ก่อนมานักประวัติศาสตร์ของเรามาก ให้เกียรติยศของชาติศรีกรมเท่านั้นว่าเป็นวีระศาสตร์ แก่พระมหาเทวีเจ้าหญิงผู้ ครองนครเชียงใหม่ได้เป็นคณิศกรกรมเรศคณาธิปไตยเจ้ากับกรุงสยาม การกระทำของพระนางเป็น การทำ อมรรายไม นอยกว่าจะ นกรบ อนุ ๆ หนัก ประวัติ ศาสตร์ ยกย่อง ให้ เป็นวีระศาสตร์มาแล้ว

พระมหาเทวีได้ ทั่วไปด้านนาไทย เข้าร่วมกับ สยามเป็น ครั้งแรก เมื่อ มีจธ จตุศักราช ๗๐๐ ครบกับพุทธศักราช ๑๑๑๑ ซึ่งนับถึงเวลานี้ได้ ๕๐๐ ปีพอดี ถึงแม้ต่อมาภายหลังด้านนาไทยจะ ถัดมคคเป็นรองพระมาไปอีกบ้าง ก็เป็นการชั่วคราว ซึ่งในที่สุดก็ได้อยู่ร่วมกัน กับสยามอย่าง ถาวร จนบัดนี้

การแสดงละครเรื่อง “พระมหาเทวี” เป็นการพยายาม เสด็จเกียรติของ วีระศาสตร์ไทย ออกคนหนึ่งซึ่งได้ ทำประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่ประเทศชาติ และเป็นการฉลอง เบ็ญเกียรติทางด้านนาไทยได้ เริ่มรวมกับสยามมาบรรจบครบรอบ ๕๐๐ ปี เป็นกาครั้งแรกและก้าวสำคัญแห่งการรวบรวมชนชาติไทย

ละครเรื่องนี้กำหนดจะแสดงในต้นเดือนสิงหาคม

ทำหนังสือแจ้งจิตต์ (ต่อจากหน้า ๓๓)

รับว่า ทนายจำเลยนำส่งศาล)

ขอศาล: คำหนักจำเลยคงอยู่ ทางทิศใต้ของสถานที่พักช่อง ห่างจากสถานที่ประมาณ ๑๕ เส้นเศษ คำหนักของคำหนักหันไปทางสถานที่ ห่างจาก คำหนัก จำเลย ออก ไปราว ๓๐ เส้น เป็นน้ำหญ้า และภูเขา หลังคำหนักเป็นที่เปลี่ยว นอกจากนี้บ้านคนไร่น้ำบ้านคนอื่นไม่มี คำหนักจำเลยคงอยู่ คั่นคองภูเขาเย็น ทาง

ชายยังเป็นโสด รนมาอยู่ ๒๒ ปี มีที่จำเลย ไร่ยังเป็นมีน รอนรุมบารามอริพิณาศ จำเลยบอกว่ รนบารามเอาไปฝาก ไว้ในวันที่ ๓๐ มิถุนายน นั้น พระยานได้ถาม รนบาราม ว่า ได้ความตรงกัน วิถีกระสุนที่ท้ายทอย เท่าที่พระยานได้ สังเกต คั่นคองจากที่คำหนักไปตั้ง พระยานเคยรู้จักท่านชายมาก่อน ท่านชายสูงกว่าจำเลย.

ยื่นคำให้การพระยานโจทก์ ปากที่ ๒๓ เมื่อ เวลา ๑๑.๓๓ น. โจทก์แถลงว่า พระยานโจทก์หมด เพียงเท่านั้น ทนาย จำเลย รอนรับ พระยาน จำเลย ใน

คอนม่าย วันนั้นด้วย ที่เคย เพราะมีเพียงปากเดียวเท่านั้น ศาลอนุญาตนัดสืบพระยานจำเลย เวลา ๑๓.๐๐ น.

ม่าย ๑๓.๐๐ น. ศาลออกนั่งพิจารณาทนายจำเลยอ้างหม่อมเจ้าหญิงเริงจิตรแจรง ซึ่ง เป็น จำเลย ในคดีนี้ เบิกตัวเอง เป็นพระยาน พร้อมด้วยแผนผังที่เกิดเหตุ และภาพถ่ายที่เกิดเหตุ ซึ่งทนายจำเลยได้นำส่งศาลไว้.

พระยานคอนม่ายจำเลยว่า ที่บ้านชายที่ต้นพระชนม์ เป็น ลูกพี่ ลูกน้อง เป็นโอรสของกรมหมื่นไวยากร พระยานเช่นรัชการกรมหลวงชุมพรฯ กรมหมื่น

ไวยากร เป็นพระอนุชากรมหลวงชุมพรฯ พระยานรู้จักท่านชาย มา คง เคเล็ก ๆ มีนิสัยดี คาม พระทัยพระองค์เอง ก่อนสิ้นพระชนม์ไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับพระยาน รณสิ้นพระชนม์ ประทับอยู่กับพระยาน ที่ปากช่อง แต่คนละคำหนัก ในวันที่เกิดเหตุ ได้เสวยร่วมกันที่คำหนักพระยาน ระหว่างเวลาที่เสวยท่านชายรับสั่งว่า ไม่สบายจะเสด็จไปกรุงเทพฯ รัชฎี ปอดพระเคียร เจ้าใจว่า จะ เนิ่ง มา จาก ทนคักองการจะให้ หมอดี ซึ่ง เป็น หมอพื้นอยู่ที่กรุงเทพฯ ครวด แล้วรอร้องให้พระยานเรือนหนึ่งถึงถึงหมอดี ให้เขาทำให้เสด็จเร็ว ๆ และแข็งแรง พระยานไม่ได้เขียนให้ในเวลานั้น เมื่อเสวยเสด็จแล้วผู้ คายเสด็จกลับไปที่คำหนักระหว่างนั้นพระยานทำขนมอยู่ที่ คำหนักของพระยานแล้วนึก ขึ้น ได้ ว่า ท่านชายขอให้เขียนหนังสือ จึงออกไปเรียกท่านชายที่ตรง มินโคหน้า คำหนักของพระยาน เวลา นั้น ประมาณ ๒๓.๐๐ น. เมื่อท่านชาย เสด็จ มา แล้ว พยานถามว่า จะให้เขียนว่าอะไร จะให้นัดหมอวันไหน แล้วพากัน เสด็จไปที่โต๊ะพระอักษร ซึ่งอยู่ในห้องบรรทม พระยานนั่งดูเขียนตามคำบอกของท่านชาย ซึ่งยืนอยู่ข้าง ๆ เสด็จแล้วก็สั่งให้ ท่านชายไม่รับ กลับยืนเฉยอยู่ พระยาน จึงวางหนังสือไว้บนโต๊ะพระอักษร แล้ว ท่านชาย เสด็จไปประทับที่โต๊ะ ครวงข้าม โต๊ะพระอักษรพระยาน เตือนว่า พรุ่งนี้ จะต้องคืนแต่ให้ให้เสด็จ กลับ ไป บรรทม เสด็จท่านชายรับสั่งว่าได้ ทรงนึกไว้ กับนายนิสิตว่าจะไปด่าสักดี ประเดี๋ยวนายนิสิตจะมา แล้วท่านชายลุกเสด็จไปที่หน้าค่าง ตะโกนบอก เด็กชาย สมจิตต์ว่า ไม่ ค้อง คอยให้นอน ได้เวลานั้นประมาณ ๑๑.๐๐ น.เศษ ท่านชายเสด็จกลับมาประทับที่เดิม รับสั่งถึงเรื่องที่จะเสด็จกรุงเทพฯ ว่า จะทำอะไร และไปพักที่ไหน รัชฎีถามว่า ทำไมไม่เสด็จไปพักที่วังสุโขทัย ท่านชายรับสั่งว่า ที่ไม่

ประจักษ์

ปางดงเขอรรณ

มาถึงแล้ว!

โปรดตรวจดู

ราคาของพรรณนอร์ซึ่งเหมาะแก่เศรษฐกิจของท่าน

ปากกาพรรณนอร์เบอร์ ๑	๑๑.๐๐ บาท
ปากกาพรรณนอร์เบอร์ ๒	๗.๕๐ บาท
ปากกาพรรณนอร์เบอร์ ๓	๖.๕๐ บาท
ปากกาพรรณนอร์เบอร์ ๔	๕.๐๐ บาท
พรรณนอร์เห็นหมึกเบอร์ ๑	๑๒.๐๐ บาท
พรรณนอร์เห็นหมึกเบอร์ ๒	๙.๐๐ บาท
พรรณนอร์สภาพดครเบอร์ ๑	๗.๐๐ บาท
พรรณนอร์สภาพดครเบอร์ ๔	๕.๕๐ บาท
พรรณนอร์สภาพดครเห็นหมึกเบอร์ ๒	๙.๕๐ บาท

พรรณนอร์สีหมึกมีทุกขนาดราคาเพิ่มขึ้นอีก ๑ บาทเท่านั้น

ยี่ประกาศ ๑๐ ปี
เดี๋ยวแล้วเปลี่ยนได้

ราคาย่อมเยา
เขียนคดอง
สวยงาม
ทนทาน
หมึก
ชัดชัดชัด!
ค่างดงพี !!

ห้างแว่นตาอาดัง

ถนนเขาวราช พระนคร โทร พท์ ๒๐๖๓๕

(มีต่อหน้า ๓๕)

ท่าหญิงเร่ใจดี (ต่อจากหน้า ๓๔)

ไปพักที่เพราะกฎเกณฑ์มาก เด็ดขาด ออกด่ามาก เวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ว่า พยานเคื่อนให้เด็ดขาดไปบรรทมอีก แต่ท่านชายก็จะรอนายนิล ว่าประเดี๋ยวก็มาพยานไปสะใจหน้าต่าง ว่านายนิลจะมาแล้วหรือยัง เมื่อไม่เห็น ก็ด้อมมานั่งที่เดิม พอผ่านท่านชาย ท่านชายก็จับพระหัตถ์ของพยานไว้ เด็ดก็จ้องยิ้มๆชวนให้ไปกรงเทพฯ พยานบอก ว่า "ไปมาเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง รีบไปเดี๋ยว" แล้วพยานก็ตั้งพระหัตถ์ ออก กับบอกให้ท่านชายเด็ดขาดไปคอยนายนิลที่ท่าหนักของพระองค์เอง เพราะวง พยานไปสะใจกุดหน้าต่างอีกที่แคไม่เห็นจึงออกเดินผ่าน ท่านชายเข้าไปนั่งที่บรรทม ซึ่งอยู่ติดกับประตู ที่บรรทมมีทางขึ้นลงได้ ๒ ทาง ทางใกล้ประตู และทางใกล้หน้าต่าง พยานร้องบอกให้เด็ดขาดก็ไม่เด็ด คงประทับเฉยอยู่ที่เก้าอี้

ครู่ใหญ่ๆ ไม่เห็นรับสั่งว่าอะไร พยานก็เคื่อนให้เด็ดขาดไปบรรทมอีก ท่านชายก็ด้อมไปทางประตู พยานคิดว่า จะเด็ดขาดจับข้อมือจะดุกลงจากที่บรรทมเพื่อลงกอดอนันต์ประตู แต่ปรากฏว่า ท่านชายไม่เด็ดขาด ออกไปข้างนอกคงหยุดอยู่ที่ตรงประตูนั้นเอง พยานซึ่งก็ไม่ทันลงจากที่บรรทม ท่านชายเด็ดขาดเข้าไปหา เด็ดปลุกปล้ำ กอดรัดเวลายานประมาณ ๒ ยามกว่า พยานจะขยับหนีก็ถูกไม่ได้ เพราะท่านชายจับแขนพยานมิด และวังพระศอพยานโดยท่านชายโถมทับไว้ ขณะนั้นพยานทรงฉลองพระองค์ธรรมดาไว้ข้างใน แล้วมีฉลอง พระองค์ ๑ ชุดเคอร์ ด้อมทับชั้นนอกอีกชั้นหนึ่ง ในการปลุกปล้ำนั้น กระมดของพระองค์ ๑ ชุดเคอร์ขาดฉลองพระองค์ชั้น ในอีกที่ ตรงคอ และมึงก็ขาดด้วยพยานได้ร้องเรียกนางสาวบุญเหลือคนไรซึ่งนอนอยู่ในห้องตรง ข้างนางสาวบุญเหลือไม่ได้ออกมาท่านชายได้ ลูกธนูมดะ ไปที่ โตะพระอักษร พยานก็ ลงจาก ที่บรรทม

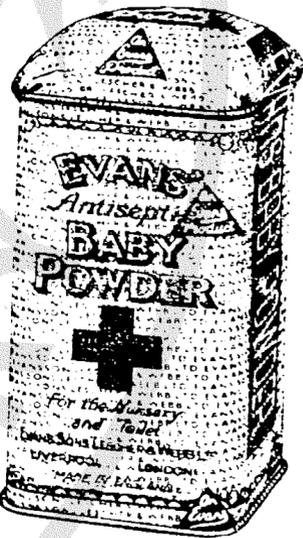
ท่านชายก็มิดปลายแหลมยาว เกือบศอก จาก บน โตะ นั้น เด็ด เด็ดๆ ครวงมาหาพยาน จับพระหัตถ์ของพยานไว้ รับสั่ง ถึงความ รักหมักหมย แต่พยานก็พยายาม ที่จะเคื่อนสติท่านชายว่า ให้นึกถึงวงศ์ตระกูล และเราก็ก่อบเป็นวงศ์ตระกูลเดียวกันที่พยานเลี้ยงดูเอาใจได้ท่านชาย มาก เพราะเห็นแก่เด็ดขาด ซึ่งเป็นพระอนุชาของเด็ดขาดพ่อแท้ๆ ไม่ควร จะคิดนอก ดู นอก ทาง ควร นึก ถึงความกรณารของพยานบ้าง ท่านชายก็รับสั่งว่า เปนความรักอันแท้จริงช่วยไม่ได้ เมื่อพยานเห็นว่า พักกันไม่ไว้ เรืองก็เด็ดขาดพระหัตถ์ออก แล้วว่า "หยุดๆ กันไม่ได้ เด็ดแล้ว" พยานคิดจะไปเอามัน ก็พอดีท่านชายก้มมเข้าไปในมุ้งคนหาบั้นเหมือนกัน ที่ท่านชายทรงทราบว่า บั้นม้อย ในที่บรรทมก็เพราะท่านชายเคยทรงแนะนำพยานว่า บั้นควรเก็บไว้ได้เช่นเคยเสมอ ระหว่างนั้นพยานกำลังคิดจะหาอาวุธข่มขู่กันด้วย แต่พอดีพยานยืนอยู่ คิดกับ

โตะพระอักษรที่เก็บเป็นของขุนบารามจึงรีบชักดิ้นรัก หยิบ บั้นกระบอกนั้นออกมา ปลดเชฟรืนด้ากตั้ง เก็บเหม็นไว้ที่เอว (พยาน ซึ่แผนผังตั้งเชฟรืนด้ากตั้งและท่านชายคอนหยิบพยานว่าผู้ใดขยี้ ตรงใดแล้วซึ่แผนผังดิ้นรัก โตะพระอักษร) ขณะนั้นท่านชาย อยู่ ที่เตียง พยาน อยู่ ที่หน้าต่าง ข้าง โตะพระอักษร บั้นของขุนบารามฯ เปนบั้นชอโตเมติก ท่านชายหันหลังให้ ก้มมดงหยิบบั้นได้เช่นเคยแล้วหันกลับมา ขณะนั้นพยานตั้งกุด และตกใจเปนที่สุด ได้ร้องเรียกนางสาวบุญเหลืออีก ท่านชายได้เด็ดขาดเข้ามาจับ ขันรับสั่งว่า "ร้องอีกคำเบเนียง" แล้วรับสั่งต่อไปว่า "เห็นจะอยากตายมากกว่า" พดางตรงเข้ามาจะจับ คิ้ว พยาน พยานถอยหนี ท่าน ชาย รับสั่ง อีก ว่า "ไม่ค้องบั้นก็ได้ มิดเดมเดียดักพอ" แล้วท่านชายถอยไป ที่ โตะ พระอักษร กอดเอวกระเด็นบั้นออกได้ ไว้ ในดิ้นรัก (มีต่อหน้า ๓๖)

แระ โอง แท้ แต่ แ่ง ปลอม

ของแท้ { แบ้งหอมอีแวนส์ตรา + สีน้ำเงินแท้ต้องมีกระดาษแก้วพิเศษหุ้มกระป๋อง พิมพ์ข้ออีแวนส์อย่างละเอียดชัดเจนเหมือนลวดลายชนบัตร์ตามภาพขวามือ

ของปลอม { ใช้กระป๋องเปล่าของแเบ้งหอมอีแวนส์แท้ แต่บรรจุด้วยแเบ้งเลวๆซึ่งให้โทษแก่ผิวหนัง ตัวกระป๋องห่อด้วยกระดาษแก้วสีขาวไม่มีลายพิมพ์ข้ออีแวนส์ หรือไม่มีกระดาษห่อเลย

วิธีพิศูจของปลอม

ก่อนที่ท่านจะซื้อแเบ้งหอมอีแวนส์ตรา + สีน้ำเงิน โปรดสังเกตกระดาษแก้วหุ้มกระป๋องให้ถี่ถ้วน ควรซื้อแต่ที่มีลายพิมพ์ข้ออีแวนส์อย่างละเอียดเท่านั้น กระป๋องที่ห่อด้วยกระดาษแก้วสีขาวไม่มีลายพิมพ์ หรือที่มีลายพิมพ์ไม่เรียบร้อย และกระป๋องที่ไม่มีกระดาษห่อเลย ไม่ควรซื้อถ้าจะพิศูจกันให้แน่นอนทีเดียว ค้องเปิดฝากระป๋องเทเนื้อแเบ้งออกหยิบและดมดู ถ้าเป้นของแท้เนื้อแเบ้งค้องละเอียดคม กลิ่นหอมชื่นใจ ผิดกับแเบ้งชนิดอื่น ถ้าเป้นของปลอมเนื้อแเบ้งคงหยาบและไม่มกลิ่นหอม รือถ้าคึงก่อนจะเทแเบ้งออกค้องเขย่ากระป๋องอย่างแรงหลายครั้ง เพราะผู้ทำของปลอมฉลาดใช้วิธีโรยปากกระป๋องไว้ด้วยแเบ้งอีแวนส์แท้เล็กน้อยเพื่อคบบาคณซื้อ

ทำในประเทศอังกฤษ โดยบริษัทอีแวนส์สันส์เลิสเซอร์แอนเวบ จำกัด มีขายตามห้างขายยาและร้านขายของเบ็ดเตล็ดทั่วทุกจังหวัด

ห้าง ขย ยง โท ทง
ถนนสำเพ็ง พระนครเขย่นต์

ท่านหญิงเรงจิต

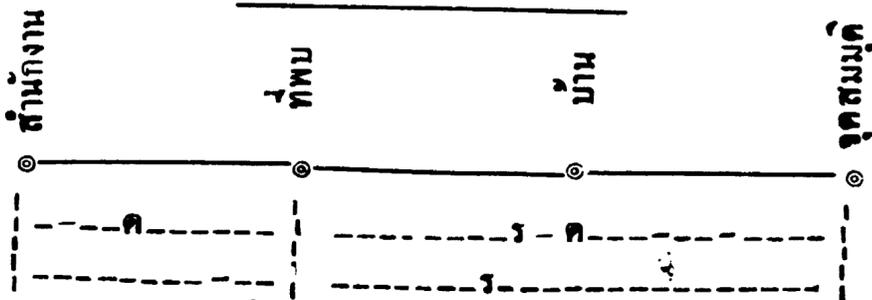
(ต่อจากหน้า ๓๕)

มีนกระบอกเป็นม้วนวอดเวอร์(กระบอกเดียวกับที่ใจทก ได้สั่งให้ทำ)แล้วท่านชายเอาตัวมันหนีบไว้ที่เข่า แล้วหยิบมีดมาถือไว้ ตรงเข่าคุณพระยามรับสั่งว่า รั้วใหม่ว่ามีดเล่มนั้นมันเคยเอาเลือดของท่านชายออกแล้ว มันจะเอาเลือดผู้อื่นบ้างละ

ที่ความเอาเลือดท่านชายหมายถึงในตอนที่ท่านชายทรงแทงพระองค์เองเพื่อขอความรัก ถ้าถ้าไม่ยินยอมจะแทงพระองค์เอง ให้สิ้นพระชนม์แล้วก็แทงที่กระเบื้องซ้ายแทงเดียวไปคิดว่าเพื่อจะให้ตกใจมากกว่า เลือดท่านชายออก แต่ไม่มาก ผดองพระองค์ ท่านชายขาด.

แล้วท่านตรงเข้าไป ผุดจากพระยานมาถึงประตูห้อง บอกว่า "ไปตายเสียเถอะ" พระยามเอาพระหัตถ์ขวายึดกรอบประตูไว้ ท่านชายใช้พระหัตถ์ซ้าย ของ พระ องค์ ผุด พระหัตถ์ซ้ายของพระยาม ท่านชายกระชากโดยเต็มแรง จนกระทั่งพระหัตถ์ขวาของพระยามหลุดจากกรอบประตูหลุดไป ออกไปที่กระเบื้องหลังคานัก (ชั้นบนฝั่ง) พระยาม ร้อง ช่วยด้วย-ช่วย ด้วยไม่เห็นใคร มา ก็คิดว่า มัน หนีบ ไว้ที่เข่า ของ พระยามยก ขึ้น ตั้งใจจะ ยิง เพราะกลัวจะผุดลง มันได้ พอดีถึงหน้ามันได้ ท่านชาย กระชาก พระยามโดยแรง จนกระทั่งตัวของ พระยามไปชนกับตัวของท่านชาย มันโดนเองมันที่พระยามตั้งใจจะยิง ก็ถ่มขืน แล้วท่านชายก็ปล่อย พระหัตถ์ พระยาม ขณะที่ท่านชายผุดลงมันโดนที่หน้าชายหันหลังให้พระยาม เมื่อท่านชายปล่อยพระหัตถ์พระยาม พระยาม ถอยหลังออกมาทางประตูหน้าต่าง ก็พอดีเห็นท่านชายย่อพระองค์ลงนั่งอยู่ใต้ครุ แล้วก็ถ่มขืนหงายเหยียดขาออก พระยามเดินเข้าไป เห็นท่านชาย กำลัง หอบ หายใจแรง พระยามยังไม่

ผลของปริศนาที่ ๘

ปริศนารรายนนี้ มีผู้ตั้งคำถามมาก แต่ไม่ถูกเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามก็เรารอบใจในความพยายามของท่านผู้อ่าน ซึ่งช่วยกันค้นหาคำตอบนี้ มีผู้ตอบถูกต้องหลายคนเหมือนกัน ตามจดจากผู้ตอบที่ถูกต้อง คือ

นายจรรยา ประเทืองสุธา

บ้านเลข ๘๕๘ ตรอกพระยาวิสูตร

ถนนเจริญกรุง-พระนคร

อันจะเป็นผู้ ได้รับรางวัลของบรรณาธิการ.

วิธีคิด

ให้ k = ระยะที่คนเดินเป็นกิโลเมตร.

v = ความเร็วของรถยนต์เป็นกิโลเมตรต่อ ชั่วโมง เหตุที่รถถึงบ้านก่อนเวลาปกติ ๒๐ นาที เพราะไม่ต้องแล่นระหว่างสำนักงาน กับที่พบกันทั้งขาไปและขากลับ = $2k$.

รถยนต์แล่นระยะ "ค" ใน ๓๐ นาที.

ชายคนนั้นต้องเดินระยะ "ค" ใน ๕๐ นาที

$k = ๕$ กิโลเมตร คิดตามความเร็วที่คนเดิน.

ใน ๖๐ นาทีรถยนต์จะแล่นได้ ระยะ = $๖k = ๓๐$ กิโลเมตร.

อีกวิธีหนึ่ง ก็คือสมมติ ให้รถยนต์แล่นออกพร้อมคนเดิน โดยให้รถยนต์อยู่ v กิโลเมตรจากสำนักงาน.

$$\frac{k}{๖} = \frac{v-k}{๖}$$

เพราะเวลาเดินเท่ากัน.

$$v = \frac{๖k}{๓}$$

เพราะระยะรถเดิน $๖k$ ใน ๖๐ นาที.

$$k = \frac{v}{๖}$$

$$๓v = ๖v - ๖k$$

$$k = \frac{๖v}{v+๖} = \frac{v}{๖}$$

$$๓๖ v = v + ๖v$$

$$v = ๓๐$$

ทราบว่าเป็นอะไรแน่ จึงตรงเข้าไปบอกคุณพระยามว่า "ขอช่วยด้วย" ให้หาพินเสนหรือยาจมน พระยามมองหาคนช่วยอีก ก็เห็นขุนบารบฯ เดินตรงมาที่หน้าได้ จึงบอกให้มาช่วยกันพยายาม ขุนบารบฯ ถามพระยาม แต่พระยามไม่ตอบว่าจะไร ในเวลานั้นเวลา

บอกคุณพระยามว่า "ขอช่วยด้วย" ให้หาพินเสนหรือยาจมน พระยามมองหาคนช่วยอีก ก็เห็นขุนบารบฯ เดินตรงมาที่หน้าได้ จึงบอกให้มาช่วยกันพยายาม ขุนบารบฯ ถามพระยาม แต่พระยามไม่ตอบว่าจะไร ในเวลานั้นเวลา

ที่ท่านชายล้ม มีคนคนหนึ่งปดายเท่าไรว่า คอยมองนางสาวบุญเหลือก็ออกมา นางแถมเอาพินเสนสั่งให้ พระยามไม่เห็นค่อยยังชั่วก็ให้เอาเรณูมารองพระเคี้ยว แล้วพระยามกับขุนบารบฯ ช่วยกันผายปอดท่านชาย พยายามกันอยู่จนท่านชายหยุดลมหายใจ พระยามจึงบอกให้หยุดทำการพยายาม ให้ขุนบารบฯ รีบไปคาบถ.ค.อ.มัน มาเดี๋ยวนี้ นายมันมาแล้วถามพระยามว่าเรื่องอะไรกัน พระยามบอกว่าพระยามยิงแล้วไปหยิบมันบนโต๊ะมาส่งให้ เมื่อท่านชายล้มลง มันตกไม้ที่ท่านชายหนีบไว้ที่เข่าจะหายไปไหนนั้น พยามไม่ทราบ พยาม ได้บอกให้นายมันทราบว่าคุณชายก็มีค และเห็นมันผุดแต่มันไม่ทราบว่าเป็นใคร นางสาวบุญเหลือเป็นผู้พบมันกระบอกนี้เมื่อตอนต่างๆ และจะให้พยามดู พยามบอกให้เจ้าพนักงานทราบว่ามันอยู่ใต้มันได้แล้วก็ไปเก็บมาให้เจ้าพนักงาน คอยมันนายมันได้ถามว่า ที่อะไรท่านชายเป็นอะไร พยามบอก ว่า ท่านชายแทงพระองค์เอง.

นิสัยของ ท่านชายคุณเฉย และโกรธง่าย ท่านชายเคยแสดงความรักแก่พยามแต่คนนั้น ก่อนนี้จะแสดงบ้าง หรือ ไม่นั้น พยาม ไม่ได้สังเกต เพราะไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ พยามได้เคยคิดเคือง และในบางครั้งพยามทำเป็นไม่รู้เท่า มันที่ยัง ขุนบารบฯ มาเอา ผัก ไข่ ตั้ง เดือนที่ ๓๐ เดือนเดียวกันที่เพิ่งเอามาฝากก็เพราะ ขุนบารบฯ เพิ่งจะมาจากกรุงเทพฯ พร้อมกับพยามเมื่อวันที่ ๓๐ ขุนบารบฯ มาเพราะท่านชายขอ ร้อง ให้มาซ่อมแซมคานักของท่านชาย คานักของท่านชายขุนบารบฯเป็นคนสร้างระยะไม่ได้เร็วเรียบร้อย นอกจากนั้น ขุนบารบฯ ยังฝากเจ้าของไว้แก่พระยามอีก เช่นนาฬิกาและเงิน โดยที่บ้านขุนบารบฯ พักนั้นไม่มีครุฑ (รักษาบ้านขุนบารบฯ) เวลาทำพยามผุดออกห้อง (มีต่อหน้า ๓๖)

หม่อมพร้อย วรบรรณ เจ้าของ ร.อ. หลวงภักดีภุมวิภาต บรรณาธิการ นางอรุณ พัฒนศรี ผู้จัดการการเงิน นายราพรรณ ทุกกระเจียม ผู้พิมพ์โฆษณา สำนักงานและพิมพ์ที่โรงพิมพ์ "ประชาชาติ" ถนนหลานหลวง พระนคร โทรศัพท ๒๐๖๘๕